

KONVERZE HISTORICKÉHO OBJEKTU VE VNITROBLOKU KASÁREN KARLÍN

Diplomní projekt
Zita Bicencová
ateliér Tichý

Diplomová práce

**Konverze historického objektu
ve vnitrobloku Kasáren Karlín**

České vysoké učení technické v Praze
Fakulta Architektury
Ústav navrhování III
ateliér Tichý
AR 2024/25, LS

Autor:
Zita Bicencová

Vedoucí práce: doc. Ing. arch. Marek Tichý
odborný asistent: Ing. arch. Jana Kulíková

Diplomní práce volně navazuje na předdiplomní seminář vypracovaný v ateliéru Tichý, kde jsem se zabývala mapováním povahy a velikosti blokové zástavby. Při tomto průzkumu jsem našla určité anomálie ve struktuře města. Jednou z nich je Kasárna Karlín, jejíž část zpracovávám v rámci samotné diplomní práce. Jedná se o konverzi historického objektu ve vnitrobloku na zájmově-umělecké centrum. Mým cílem bylo navrhnout vhodné řešení, které respektuje historickou hodnotu. Najít vhodné uspořádání provozu a odůvodnění zásahů. Součástí je i úvaha nad prostorem vnitrobloku (dvoru).

A	Analytická část	
	01 Mapování povahy vnitrobloků a jejich konverze	10
	02 Analýza území	74
	03 Historie objektu	90
	04 Reference	104
B	Návrhová část	
	05 Autorská zpráva	110
	06 Koncept	116
	07 Bilance návrhu a provozní schéma	122
	08 Bourané x navrhované	128
	09 Návrh	142
C	Zdroje	178
D	Dokladová část	182

A Analytická část

01__Mapování povahy vnitrobloků a jejich konverze

Úvod

Předmětem diplomního semináře je mapování velikosti a povahy urbánních bloků v zástavbě Prahy, zejména s ohledem na proměny a úpravy volných ploch vnitrobloků v průběhu času, včetně jejich zastavování s ohledem na potřeby bydlení nebo jiných funkcí.

V úvodní části se zaměřuji na vývoj a analýzu blokové zástavby u vybraných lokalit v Praze. Dále se zabývám porovnáním a vyplněním vnitrobloků ve celosvětovém měřítku. A na závěr mapuji novodobé přístupy k využití a konverzi vnitrobloků.

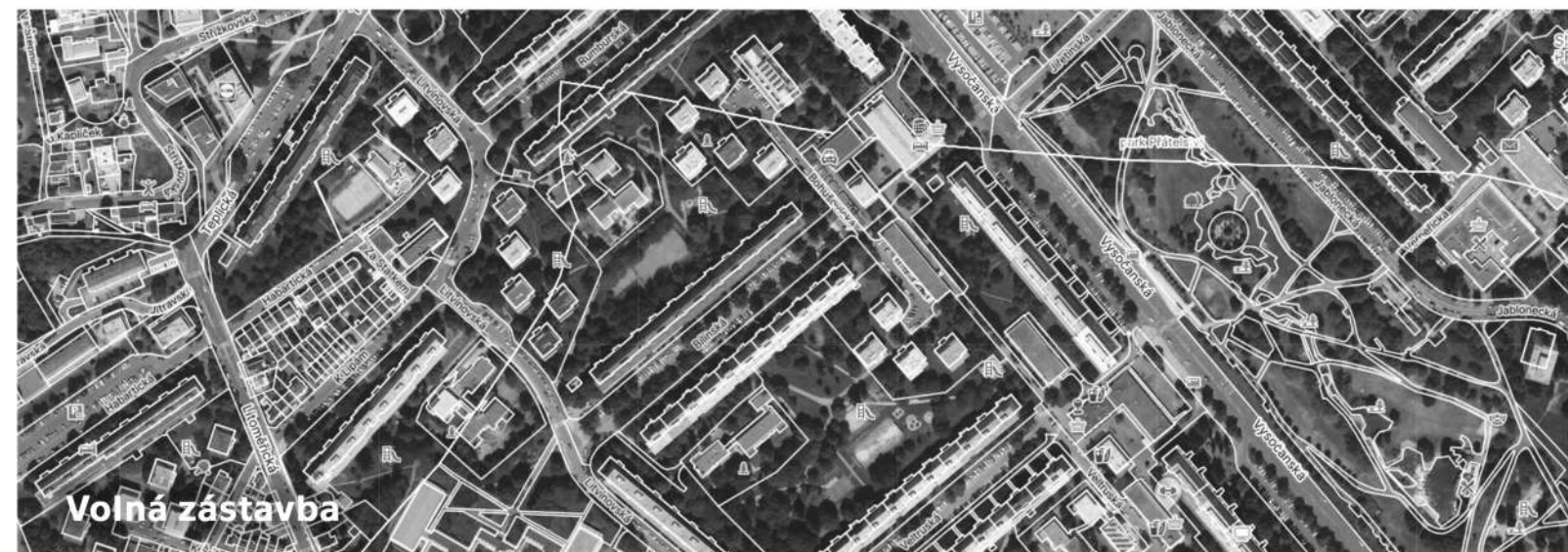
Vývoj zástavby v Praze

Blokovou zástavbu v Praze můžeme najít již v historickém jádru města. Jedná se o bloky s rostlou (organickou) strukturou zástavby, která se vyvíjely po staletí. Příkladem je Malá Strana či Staré město s výjimkou asanované části.

V tomto diplomním semináři se budu zabývat blokovou strukturou s regulovanou zástavbou typickou pro přelom 19. a 20. století. Toto období souvisí s příchodem průmyslové revoluce a tím pádem rychlým růstem města v důsledku stěhování obyvatel z venkova. V důsledku toho vznikla potřeba najít efektivní formu zástavby. Byla použita již známá forma blokové zástavby, která dostala pravidelný tvar pro přehlednost a lepší orientaci ve struktuře. Dalším důvodem byla možná etapizace, která zajišťovala postupný rozvoj území. Mezi pražské čtvrtě vniklé v tomto období můžeme zařadit Smíchov, Vinohrady, Žižkov, Karlín, Vysočany, Holešovice, Letnou a Dejvice.

Ke kritice tradiční blokové zástavby dochází v polovině 21. století, kdy došlo v důsledku rozhodnutí Athénské charty k výstavbě solitérní zástavby sídlišť ve volné krajině. To si nese dodnes své nedostatky jako problém s dopravou, péče o rozlehlé veřejné prostory a separace funkce bydlení.

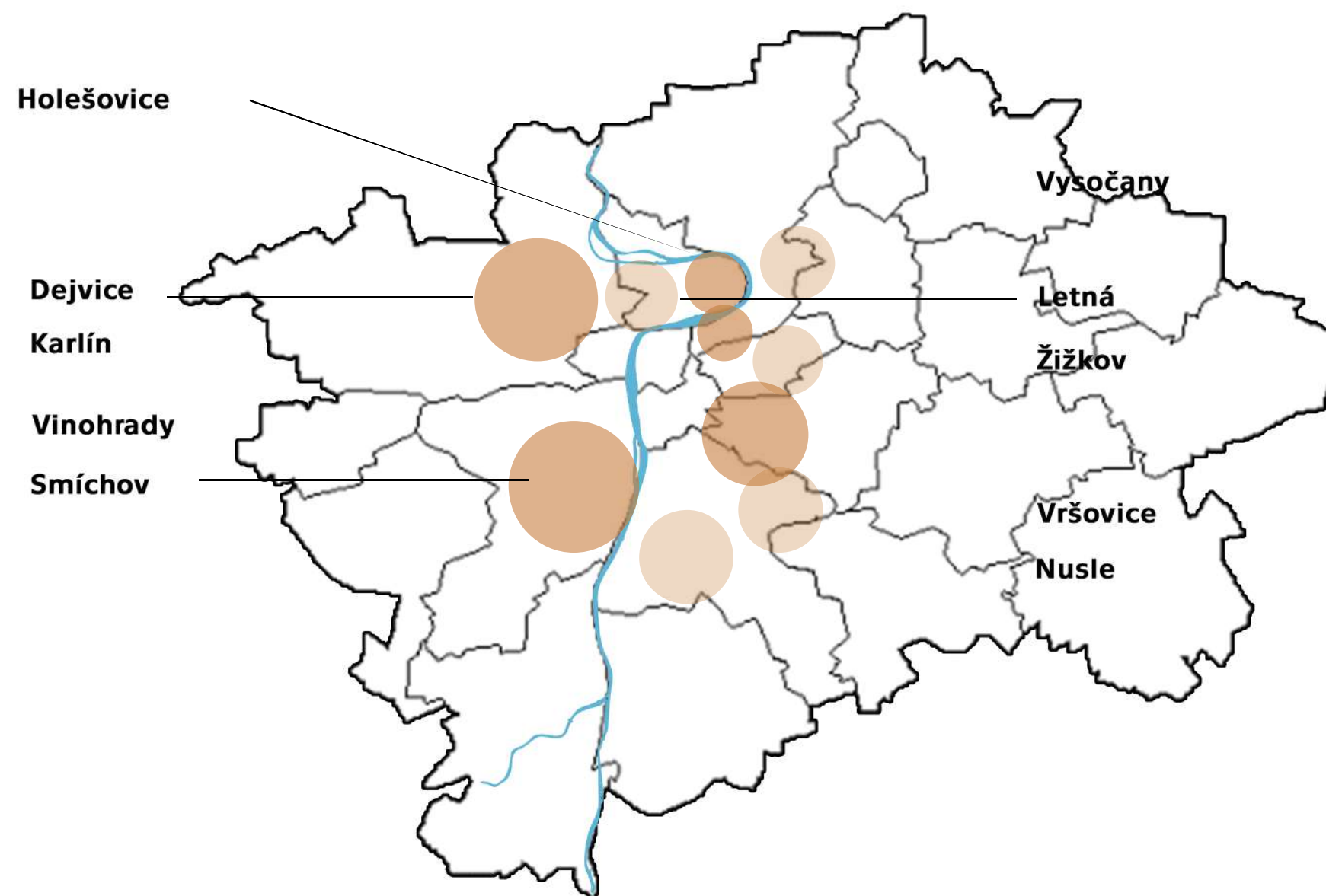
V současné době začíná opět vnikat tradiční bloková zástavba, která je svým lidským měřítkem a městskostí vítaným prvkem v městské struktuře. Příkladem je výstavba nového městského celku na rozsáhlém brownfieldu na Smíchově.

Bloky

Bloková struktura je tvořena kompaktními uzavřenými bloky, které jsou poskládány do pravidelné uliční sítě. Ulice mají jasnou hierarchii. Budovy jsou vystaveny na uliční čáře a vymezují tak jasnou hranici mezi veřejným a soukromým prostorem.

Veřejná vybavenost je rovnoměrně rozmístěna především v parterech budov a je dobře dostupná. Aktivita v podobě obchodů a služeb jsou koncentrovány zpravidla okolo náměstí a podél významných ulic.

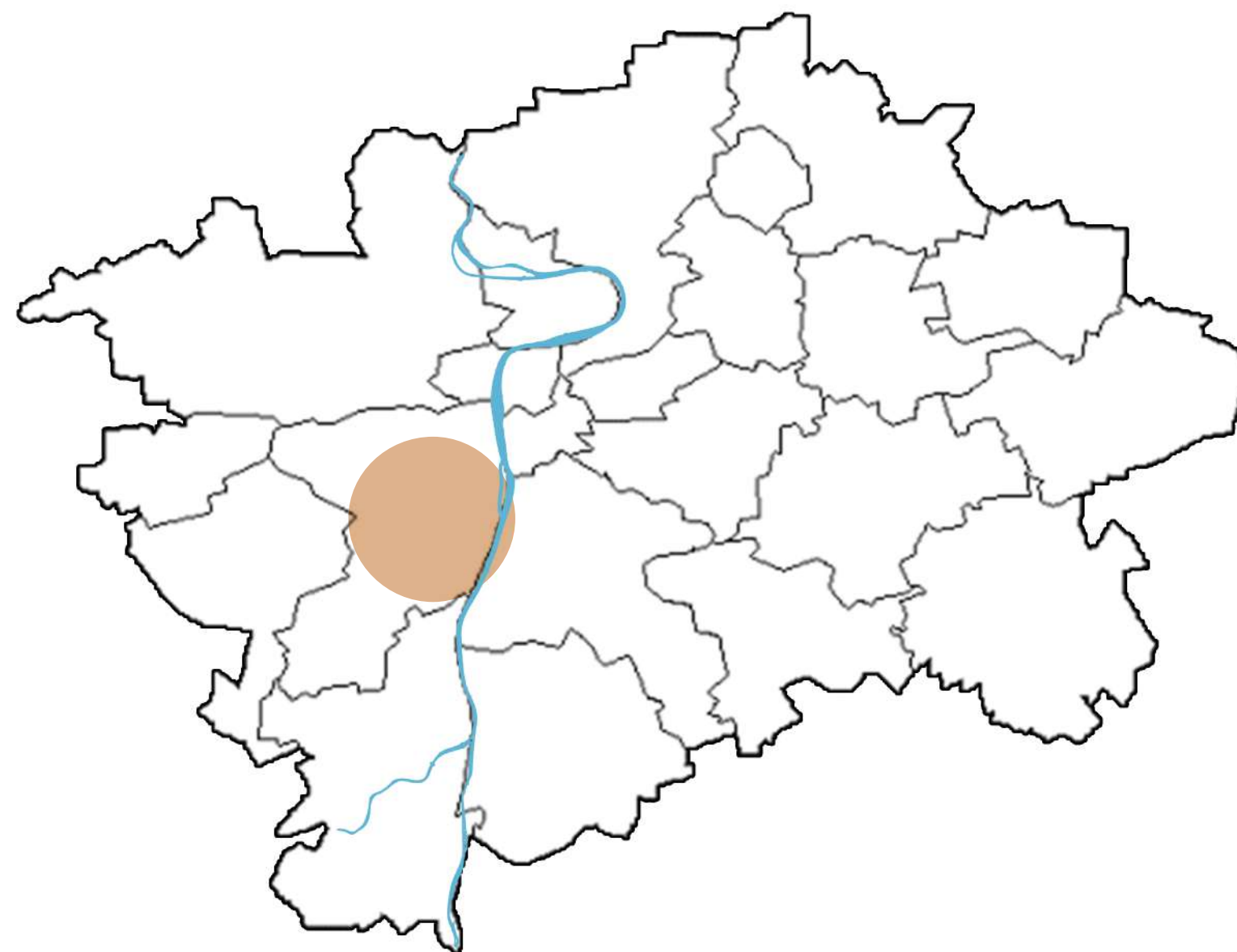

Smíchov

charakter: **Průmyslový**

rozloha: **7,1 km²**

počet obyvatel: **34 987**

Historie

14. století

první rozparcelování a osídlení

17. století

šlechta zakládala letohrádky a viniční usedlosti

2. pol. 18. století

vznik manufaktur, továren, cukrovaru

Od roku 1816

zmínky o domech podél dnešní ulice Nádražní.
Ty vytvářely vesnickou zástavbu, v okolí sady a pole.

1838

Smíchov povýšen na status předměstí.

1852

František Ringhoffer založil průmyslový podnik ve strojním odvětví

1869

založen pivovar Staropramen

70. léta 20. století

zpevňování břehů Vltavy - rozšíření zástavby směrem k vodě.

1903

Smíchov povýšen na město

1909

Bloková zástavba dnešní podoby dokončena

1922

sloučení ve Velkou Prahu

2. pol. 20. století

výrazná proměna čtvrti,
bourání starých průmyslových staveb,
budování metra a Strahovského tunelu

Popis území

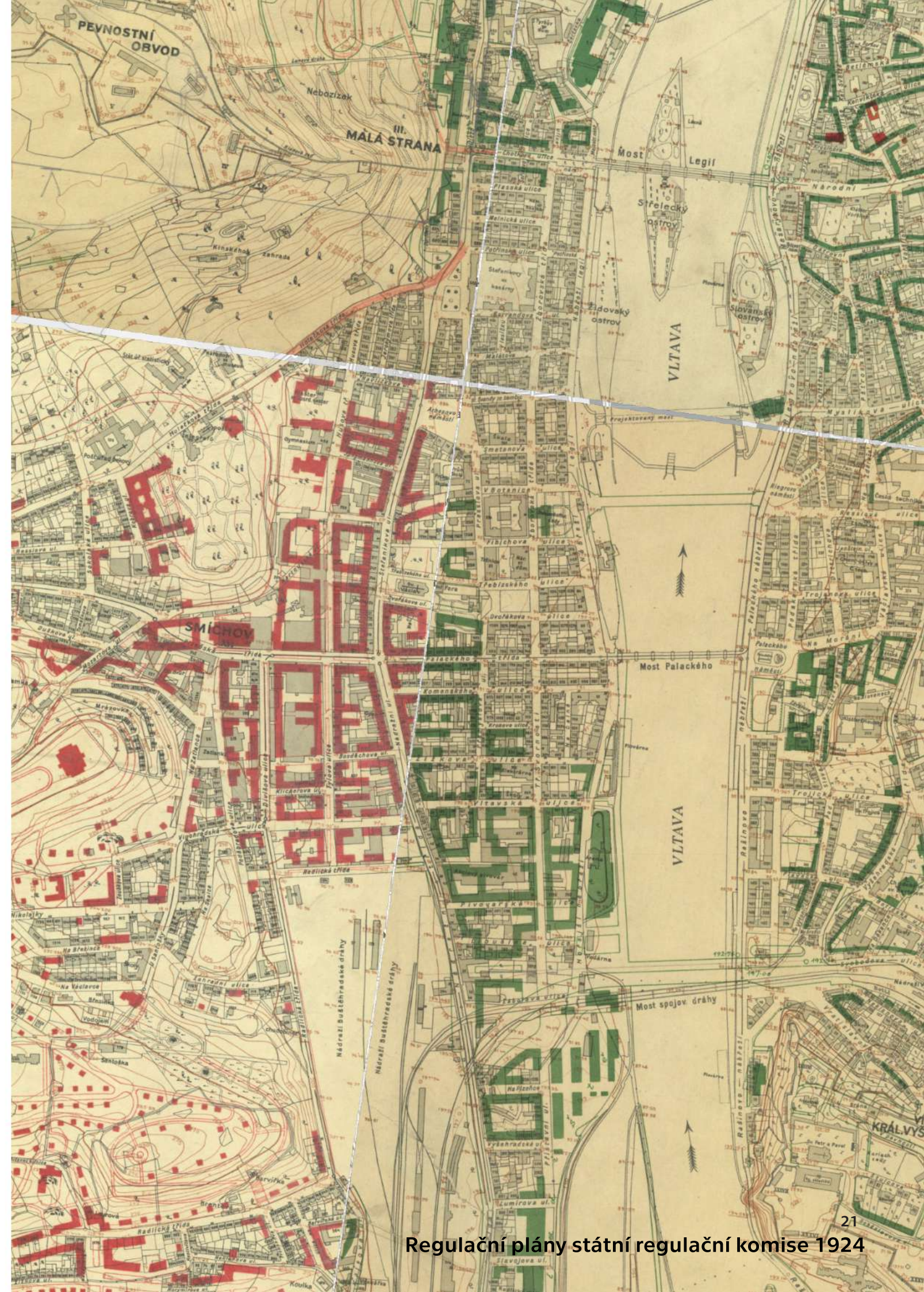
Pro vytyčení blokové zástavby byly stanoveny dva základní prvky, které mají na celou výstavbu významný vliv. Jedním prvkem je břeh Vltavy na pravé straně území a druhým prvkem je založení hlavní uliční sítě. Ta vede ve stopách historických cest. Hlavní osou, vedoucí z východu na západ, je spojnice s Plzní. Severojižní osu tvoří spojnice vedoucí k bývalé bráně pražského opevnění, která dále pokračovala směrem do historického centra.

Bloky přiléhající z ulici Nádražní a směrem k Vltavě jsou pravidelné a tvoří tvar podobný lichoběžníku. Zbylá zástavba je vymezena pravoúhlou uliční sítí,

S tímto faktorem pozice umístění souvisí i velikost bloků, které je rozdílná v rozmezí od 4 800 do 17 900 m². Převažující výška zástavby je 4NP až 5NP.

Ploch veřejné zeleně ve struktuře, vzhledem z průmyslovému charakteru území, není mnoho. Jejich velikost odpovídá velikosti jednoho bloku.

Charakter smíchovských vnitrobloků souvisí s velikostí jednotlivých bloků. Velké vnitrobloky jsou spíše zastavěné nízkou zástavbou, která nepřevyšuje 3NP, a nezastavěná část bývá často zpevněná (slouží jako plocha pro parkování). Naopak menší bloky jsou spíše zelené.

Karlín

charakter: **Průmyslový**

rozloha: **2,2 km²**

počet obyvatel: **12 261**

Historie

Do 12. století

téměř neobydleno z důvodu častých záplav

12. století

vybudování kostelu a špitálu, počátky osidlování území

14. století

odříznutí hradbami od Prahy, Karlín sloužil pro hospodářskou činnost (pole a zahrady)

1731-1737

výstavba Invalidovny (dokončena 1/9 záměru)

1816

status předměstí + urbanistický plán na rozrůstající se zástavbu

1. Pol. 19. století

s příchodem industrializace vybudován přístav na rameni Vltavy,
železniční dráha- Negrelliho viadukt,
pražská plynárna, kostel sv. Cyrila a Metoděje, karlínská synagoga

2. Pol. 19. století

po zbourání hradeb výstavba průmyslových závodů a obytných domů, tramvajová dráha

1903

Karlín získal titul města

1922

sloučení s Velkou Prahou

Období mezi válkami

urbanismus zastaven s výjimkou zasypání přístavu a napojení Rohanského ostrova

60. léta 20. století

na východní části území vyrostlo jedno z prvních experimentálních panelových sídlišť

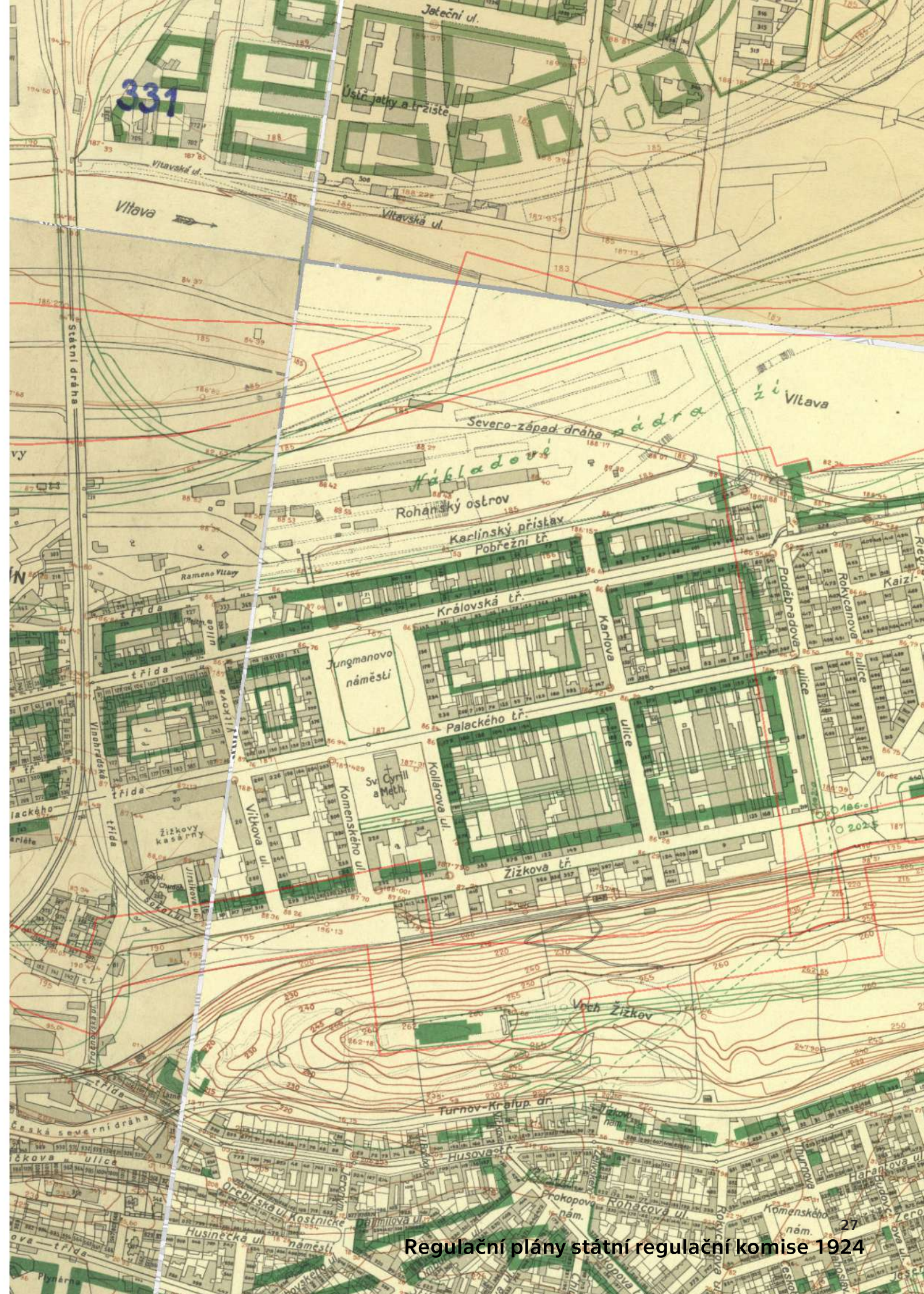
Popis území

Karlín je založen na pravoúhlém šachovnicovém rastru uliční sítě, který byl na severní straně definován dřívějším přístavem na řece Vltavě a na jižní straně morfologií Vítkovského vrchu. Hlavní osu tvoří dnešní Sokolovská ulice, která vedla k branám pražského opevnění. Od ní je vedena kolmá uliční síť.

Dominantní a centrální prostor tvoří Karlínské náměstí, které zaujímá rozlohu přibližně 1 a půl bloku. Náměstí má charakter zeleného parku s umístěním dominanty v podobě kostela. Přibližně uprostřed je náměstí přetato Křižíkovou ulicí, která vede rovnoběžně se Sokolovskou ulicí a propojuje celý Karlín.

Bloková zástavba je převážně pravoúhlá. Velikost bloků se odvíjí od pozice ulic, jejichž vzdálenosti mezi sebou nejsou jednotné. Proto i velikosti bloků jsou rozdílné, a to v rozmezí od 3 470 do 32 000 m². Délka některých bloků je v porovnání například se smíchovskými dvojnásobná. Výška zástavby se zpravidla pohybuje mezi 3NP až 4NP.

Vnitrobloky Karlína jsou převážně rozparcelovány a zastavěny, proto struktura celého bloku působí velice hustě. Zástavba ve vnitrobloku většinou převyšuje zástavbu v uliční frontě a dosahuje výšky až 6NP.

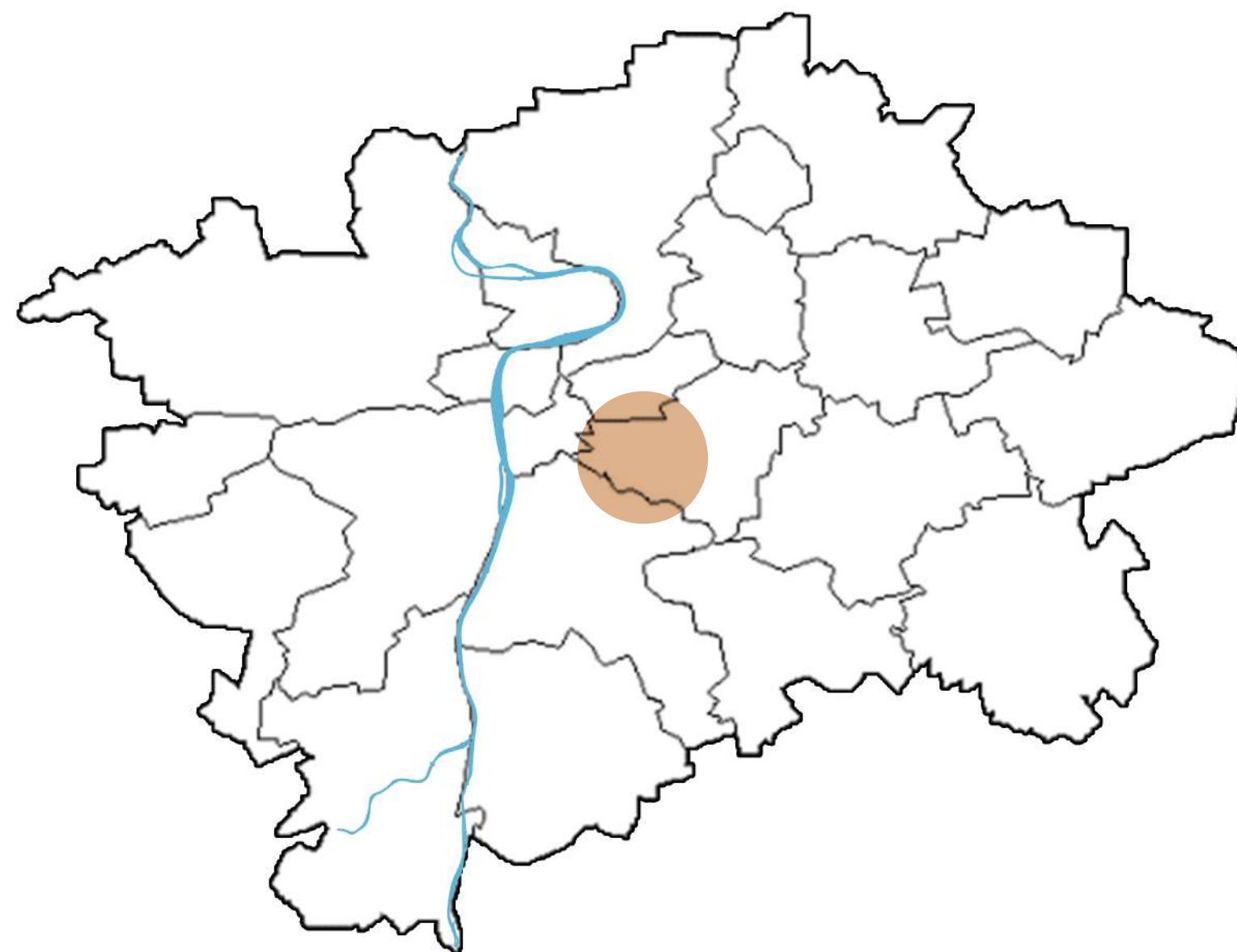

Vinohrady

charakter: Rezidenční

rozloha: 3,8 km²

počet obyvatel: 48 805

Historie

Od 1788

jako Viniční Hory samostatnou obcí

1867

přejmenovány na Královské Vinohrady

1875

odděleno území Žižkova

1879

povýšení na královské město

70. léta 19. st.

po zbourání hradeb započala bytová výstavba (pro střední a horní vrstvu společnosti),
odpovídá tomu i veřejné vybavení- divadlo, národní dům, radnice

1897

zavedení tramvajové trati

Do 20. let 20. století

výstavba pokračovala směrem na východ

1922

sloučení s Velkou Prahou

Popis území

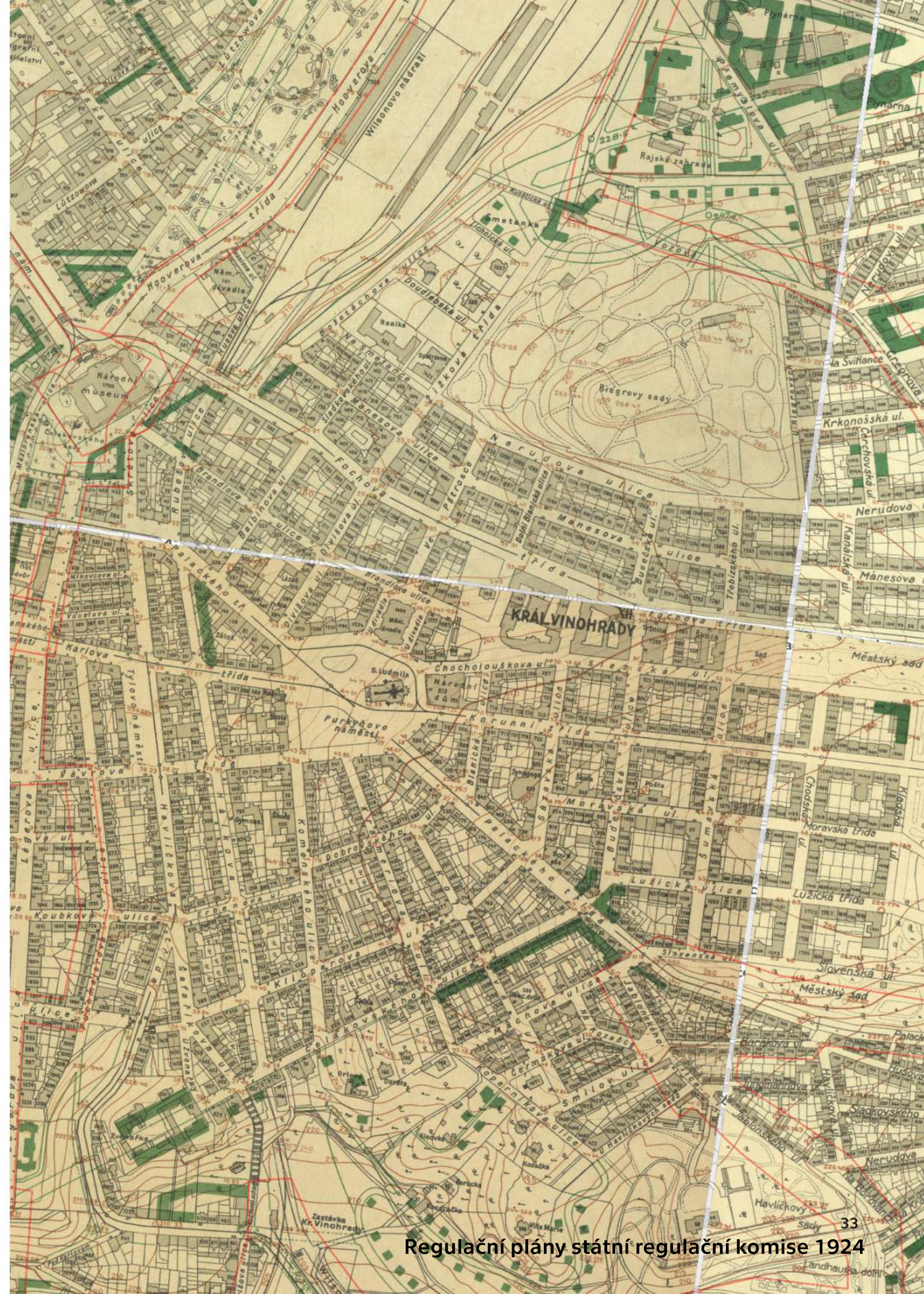
Zástavba Vinohrad vychází z radiálně vějířovitého uspořádání, jehož středem je dnešní Náměstí míru, a přechází do šachovnicového uspořádání. Uliční síť je jasně hierarchizovaná. Hlavními osami spojujícími velkou část území je ulice Korunní, Vinohradská a Francouzská. Kolem Korunní se ve východní části území rozprostírá už téměř pravoúhlá šachovnicová uliční síť.

Kompozice Vinohrad se zakládá na průhledových osách, kterým napomáhá morfologie terénu. Osy jsou koncipovány tak, aby zdůrazňovaly průhled na dominanty městských a kulturních staveb. Převážnou většinu ulic doplňuje stromořadí.

Dalším výrazným prvkem vinohradské struktury je množství veřejné zeleně. Jedná se o parky a zelená náměstí, zabírající prostor i několika bloků, a také sady. Ty jsou situovány téměř symetricky po obou stranách území a jejich rozloha hraje roly v celoměstském významu zeleně.

Velikost bloků se pohybuje mezi 8 200 m² do 13 900 m². Převažující výška zástavby je 5NP.

Oproti jiným městským blokům se ty vinohradské pyšní především zelenými vnitrobloky, které jsou, až na pár výjimek, charakteristické pro toto území. Vnitrobloky jsou rozparcelovány a jednotlivé části slouží výhradně obyvatelům přiléhajícího domu.

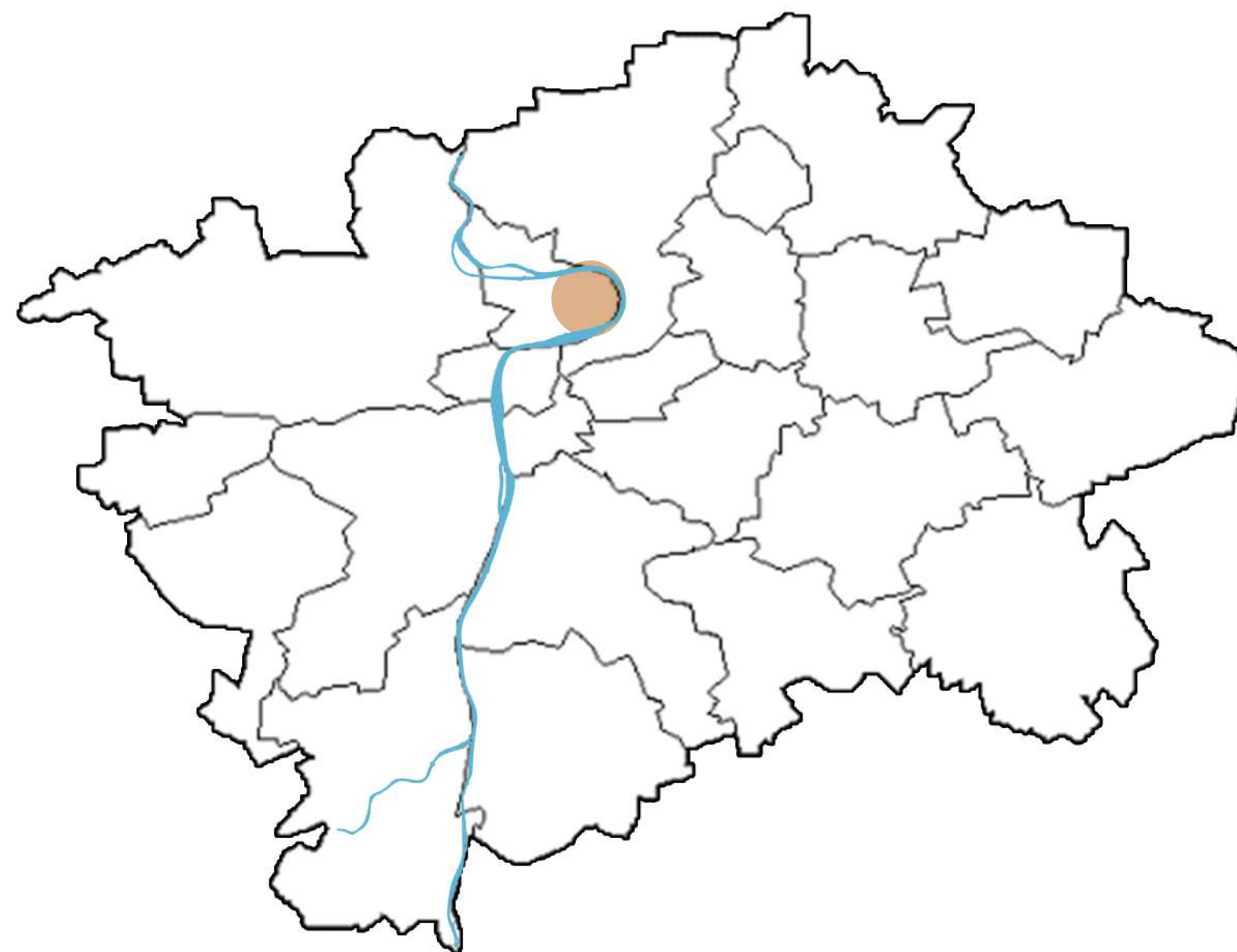

Holešovice

charakter: Průmyslový

rozloha: 4,7 km²

počet obyvatel: 37 664

Historie

11.-14. století

vznik osady na severní části - výhodná pozice u řeky Vltavy a brodu, který osadu spojoval s Trojou, dnes staré Holešovice (Zátory)

Do počátku 19. století

venkovský charakter se zemědělskými staveními, zástavba se rozrůstala podél severojižní osy spojující obec Holešovice a Bubny

1. Pol. 19. století

počátek přeměny na předměstkou čtvrt, spojení Bubnů a Holešovic
Každá část se vyvíjí odlišně: Bubny mají residenční charakter, Holešovice průmyslový charakter

1868

přivedení železnice, výstavba dělnických kolonií na dnešní ulici Dělnická

2. Pol. 19. století

vybudováno 32 továren a průmyslových objektů, výstavba činžovních domů v Nových Holešovicích

1884

připojení předměstí ke královskému hlavnímu městu Praze, přijat regulační plán vyznačující se pravoúhlou uliční sítí a dvěma náměstími

90. léta 19. století

výstavba plynárny, tržnice (jatek), pivovaru, elektrárny

1918-1938

modernizace přístavu, přeložení vltavského koryta a výstavba Trojského a Libeňského mostu

1960

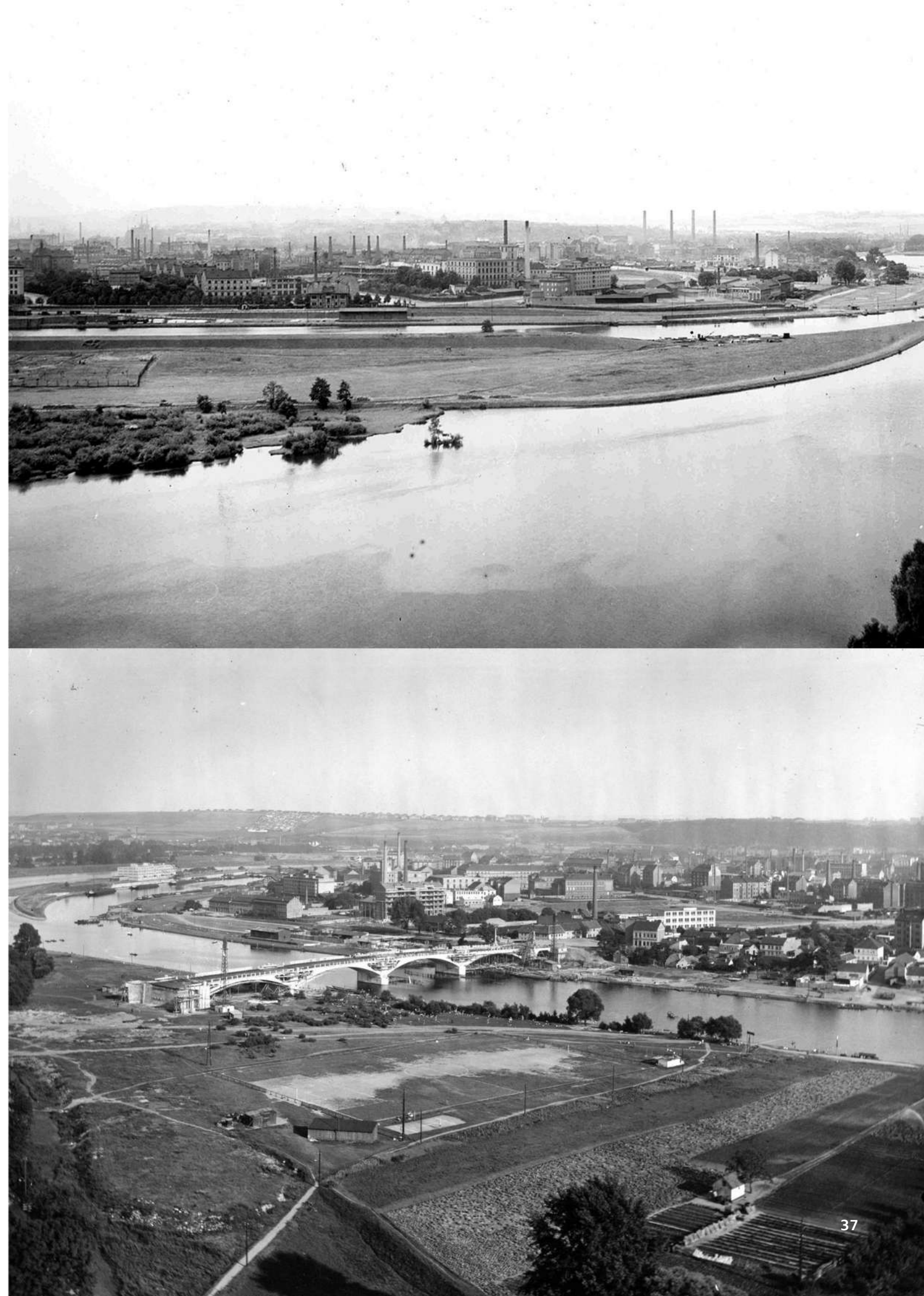
zrušení názvu Holešovice- Bubny a přijetí pouze názvu Holešovice

80. léta. 20. století

asanace starých Holešovic (území dnešního nádraží, metra a betonárky), počátek deindustrializace, uzavření jatek

2002

povodeň, která ukončila činnost přístavu a průmyslovost Holešovic definitivně skončila

Popis území

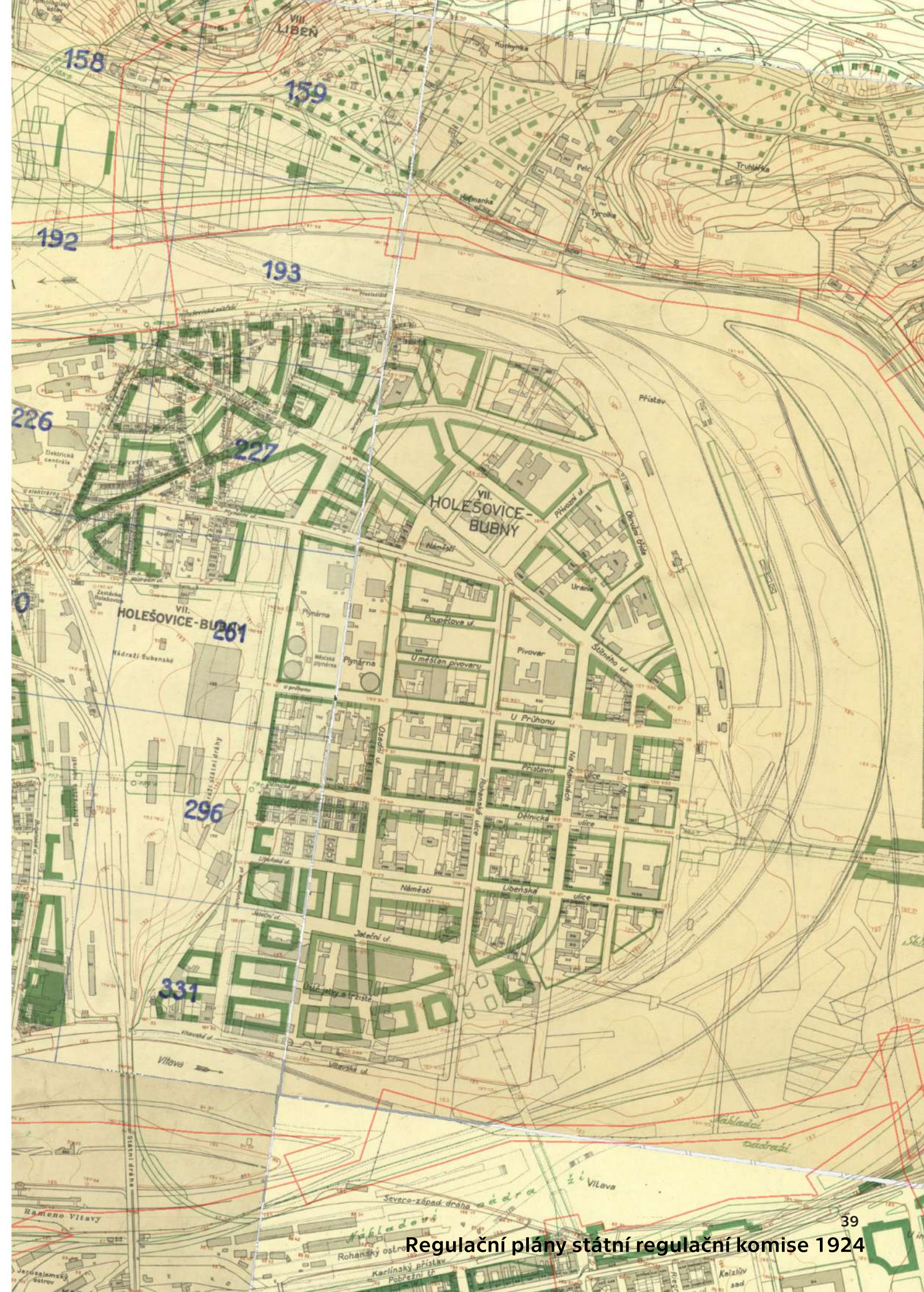
Zástavba nových Holešovic je založena na šachovnicovém uspořádání uliční sítě, která je po obvodu svázaná a tvarovaná meandrem Vltavy. Ze západní strany je území uzavřeno Argentinskou ulicí navazující na brownfield okolo Bubenského nádraží.

Hlavními osami tvarující strukturu Holešovic je ulice Dělnická, Komunardů a U Uranie. Ulice Dělnická a Komunardů jsou na sebe kolmé a tvoří základ pro vytyčení pravoúhlé uliční sítě. Podle ní je tvarována zástavba, které tvoří převážnou většinu Holešovic. Výjimkou je zástavba v okolí ulice U Uranie, která vnáší do struktury v severní části území šikmost a zástavbu tvaruje podle šikmé uliční sítě.

Jelikož mají Holešovice průmyslový charakter, odpovídá tomu malé množství veřejné zeleně. Na celém území se nachází pouze dva parky, které jsou symetricky situovány v severní a jižní části území. Jejich délka odpovídá délce jednoho bloku a šířka odpovídá poloviční šířce bloku.

Velikost bloků se pohybuje v rozmezí od 8 270 m² do 41 270 m². Převládající výška zástavby se pohybuje mezi 5NP a 6NP.

Vnitrobloky jsou převážně zastavěné bývalými průmyslovými stavbami a továrnami, které dnes slouží jiným účelům. Struktura bloků působí hustě. Výška zástavby uvnitř vnitrobloku bývá do 3NP.

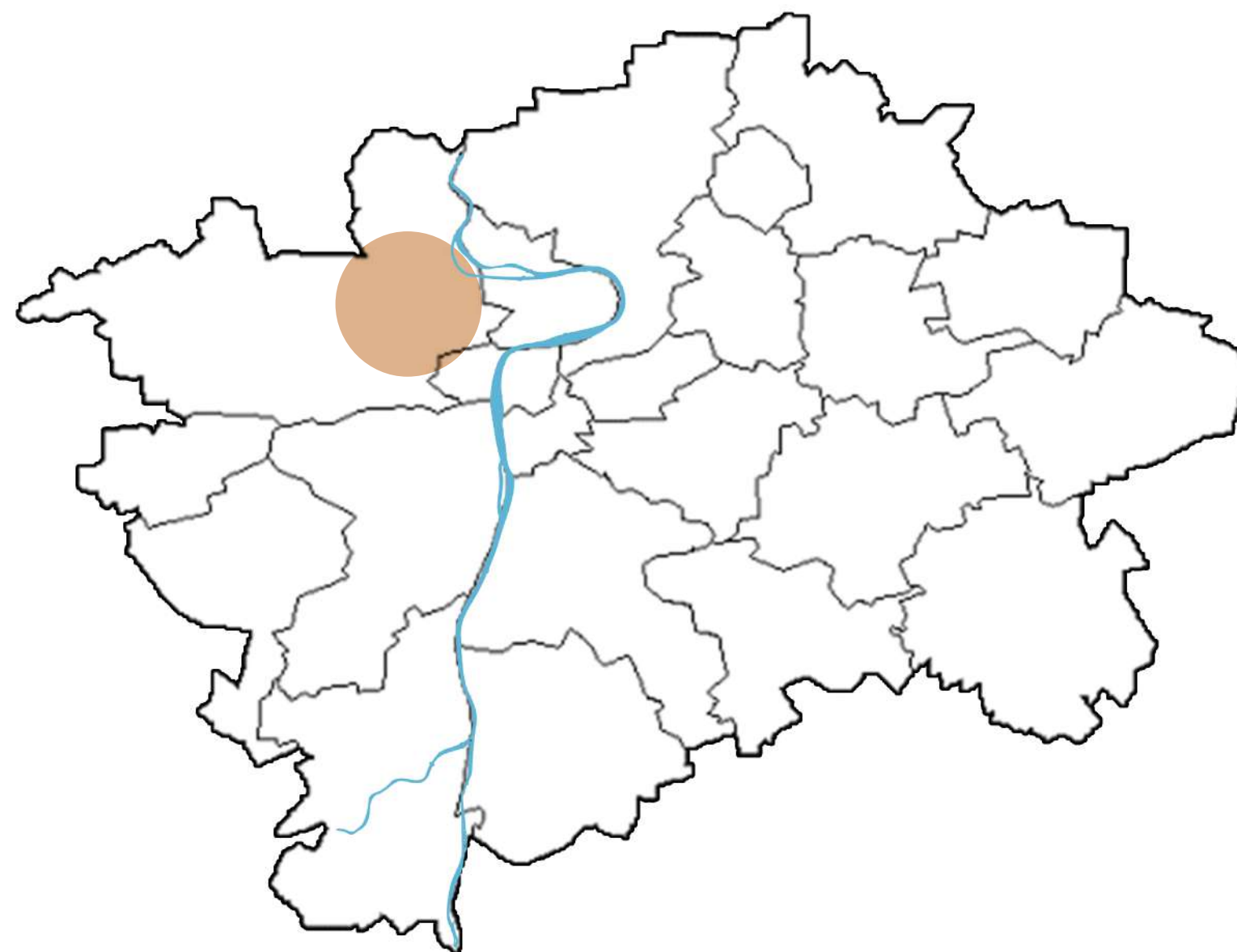

Dejvice

charakter: Rezidenční

rozloha: 7,4 km²

počet obyvatel: 23 401

Historie

1088

první zmínky o osídlení Dejvic

1320

ves s centrem okolo Proboštského dvora (dnes ulice Proboštská)

60. léta 17. století

založení pivovaru, dvůr jako správní centrum

Poč. 20. století

první městská zástavba v okolí nádraží Bruska

1922

sloučení s Velkou Prahou, počátek výstavby Vítězného náměstí podle moderního urbanistického plánu A. Engela

20. léta 20. století

zavedení tramvajové trati, později i trolejbusové,
výstavba nových Dejvic směrem od Vítězného náměstí na sever

Poválečná éra

výstavba hotelu Internacional reprezentující socialismus

1978

zavedení linky metra A

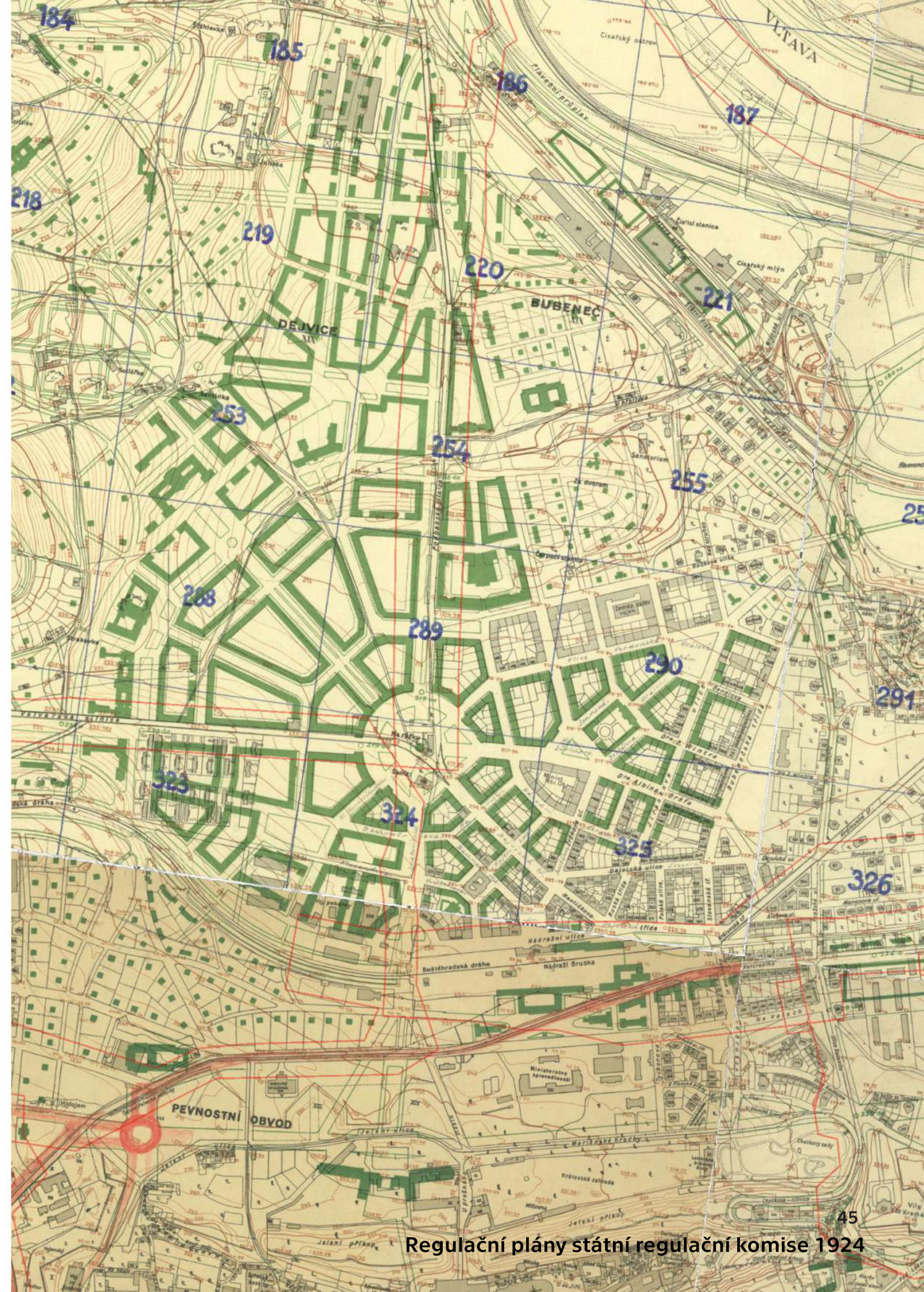
Popis území

Těžištěm dejvické zástavby je Vítězné náměstí, kterému vévodí kruhový objezd. Okolní zástavby si od něj ale drží odstup a je seřazená do tvaru podkovy. Směrem do náměstí se sbíhají čtyři široké bulváry, po vzoru Paříže, které rozdělují území do kvadrantů. Těmito bulváry jsou ulice Evropská, Svatovítská, Čs. armády a Jugoslávských partyzánů.

Kvadranty jsou dále rozčleněny paprskovitou pravidelnou uliční sítí, jejíž osy směřují na Vítězném náměstí. Některé osy jsou přetátny nevhodně umístěnou stavbou, jako v případě kampusu vysokých škol, a nerespektují původní záměr návrhu.

Velikost bloků se pohybuje v rozmezí od 6 200 m² do 19 680 m². Převažující výška zástavby je 5NP.

Vnitrobloky jsou rozparcelovány a mají převážně zelený charakter.

Vnitrobloky

Vnitrobloku rozumíme jako části za domem. Je důležitý k hlediska doplnění městské struktury různorodými funkcemi. Vnitroblok může mít každý dům samostatný, k čemuž dochází na základě parcelace, nebo může být pro celý blok společný. Důležitým aspektem je otevřenost a zpřístupnění, které vnitrobloky dělí na soukromé, polosoukromé, poloveřejné a veřejné.

Kasárna Karlín__ plocha dvora 9 330 m²

Vnitroblok Dejvice__ plocha 11 050 m²

chrakter: Zelený/zpevněný

Vnitroblok Karlín__ plocha 400 - 9 000 m²

charakter: Převážně zastavěný

Vnitroblok Vinohrady__ plocha 3 000 m²

charakter: Převážně zelený

Vnitroblok Smíchova__ plocha 1 100 - 8 600 m²

charakter: zelený, zastavěný

vnitroblok Holeševice__ plocha 1 350 - 12 500 m²

charakter: převážně zastavěný

Mapování novodobých přístupů využití a konverzi vnitrobloků

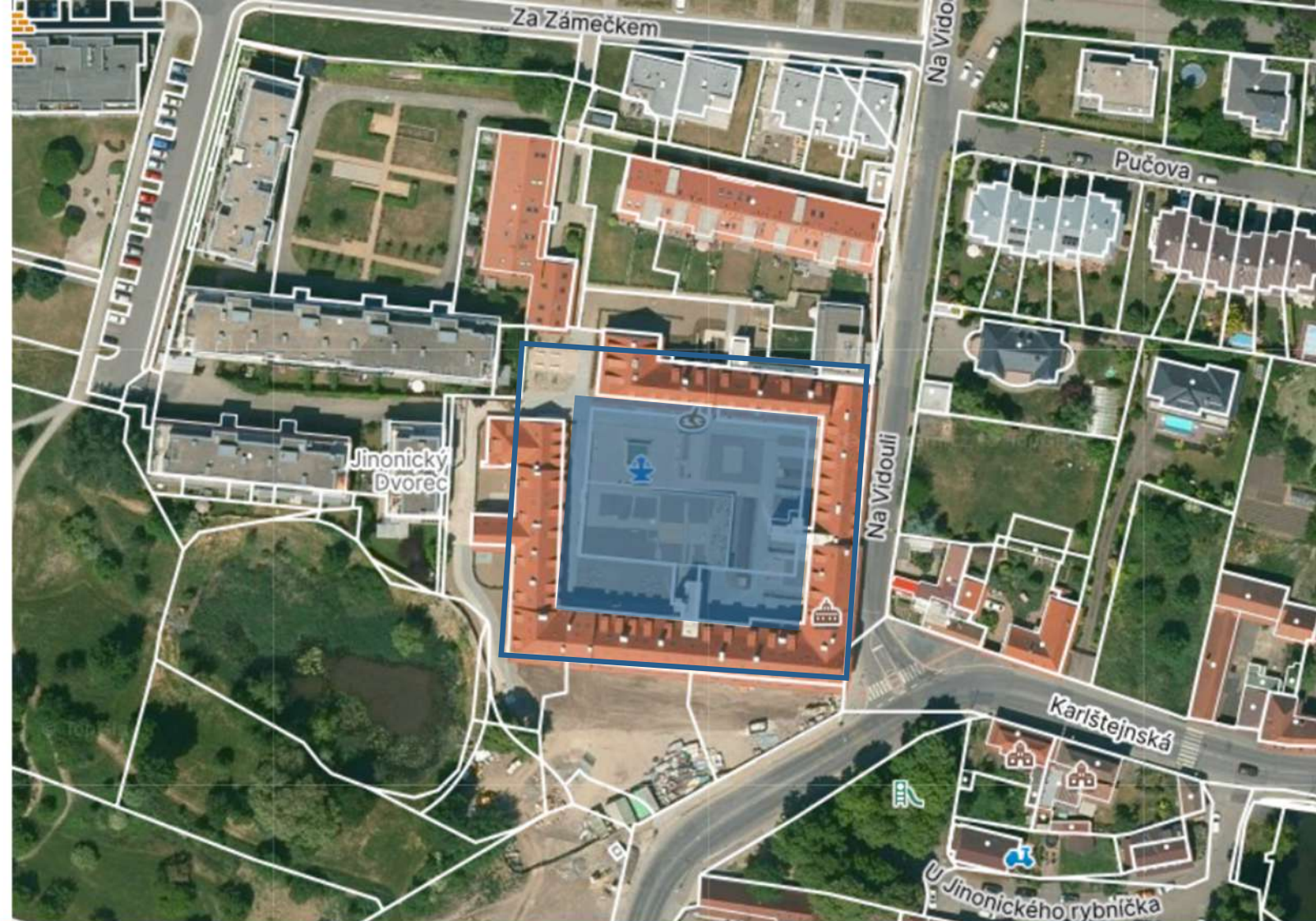
Jinonický dvůr, Praha

Architekt: MS architekti

Realizace: 1. etapa 2020

Rozloha: 2 700 m² (5 695 m²)

Barokní statek se nachází v pražské čtvrti Jinonice. V nedávné době prošel obnovou a nyní slouží kulturní památka jako rezidenční bydlení. Součástí komplexu je i dvůr, který navazuje na původní historické členění. Ústředním prvkem je zde kašna situována do středu dvora

Mapování novodobých přístupů využití a konverzi vnitrobloků

Justiční palác, Praha

rozloha: 8 230 m² (14 950 m²)

Soudní budova je situovaná na Náměstí Kinských na Smíchově. Dříve objekt sloužil jako kasárna, která byla strategicky umístěna kousek od pražského opevnění.

Jejich tehdejší název zněl Štefánikovy kasárna.

Dvůr je ze všech 4 stran semknutý budovami. Prostor dvoru dřív sloužil pro shromáždění mužstva a nácvi. Současně je upravený pro nynější provoz objektu, přesto jsou zde prvky, které vycházejí z původního záměru.

Do současného dvora je otisknuta původní stopa cest, které spojovaly protilehlé budovy a tvořily tvar kříže. Uprostřed křížení je vystavena fontána. Povrchy se skládají ze zelených a zpevněných částí.

Mapování novodobých přístupů využití a konverzi vnitrobloků

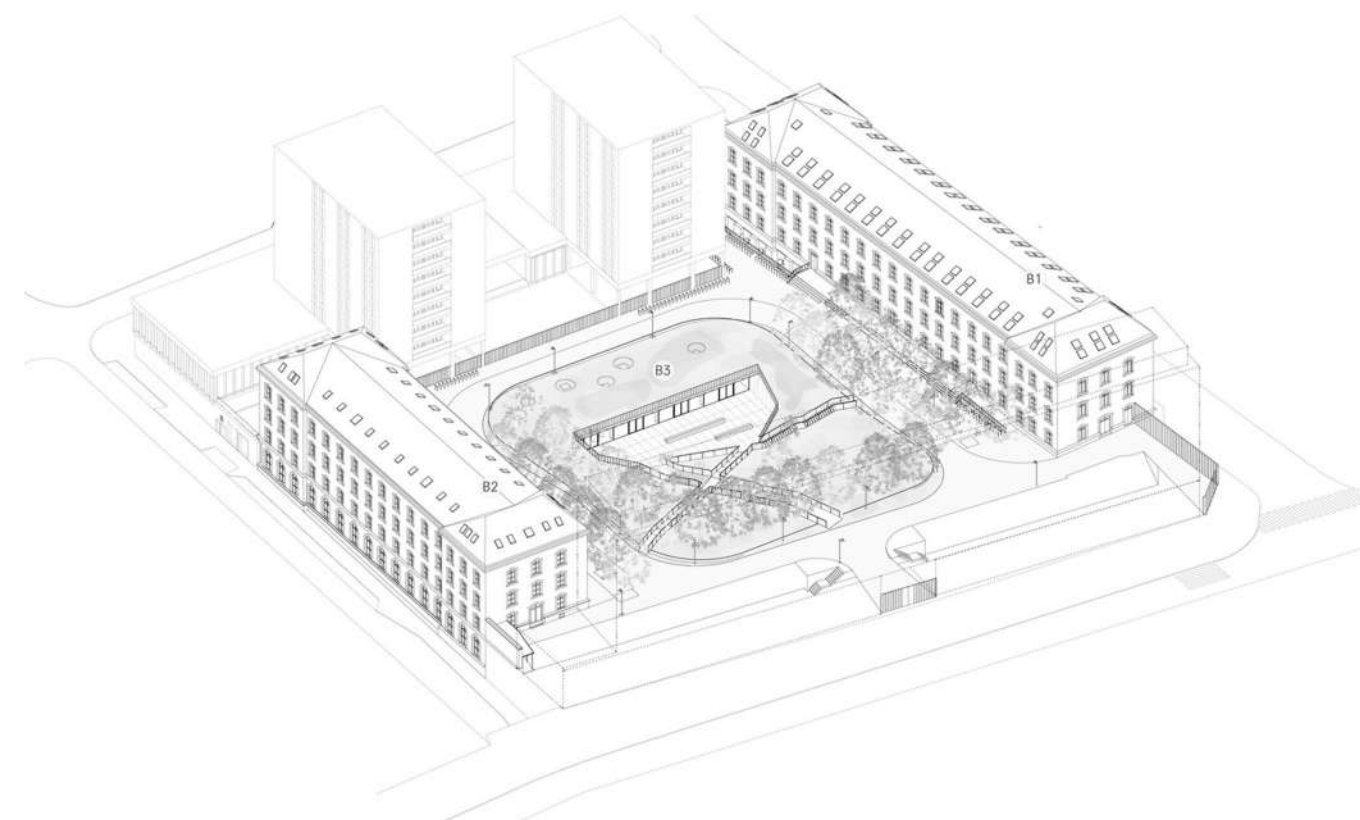
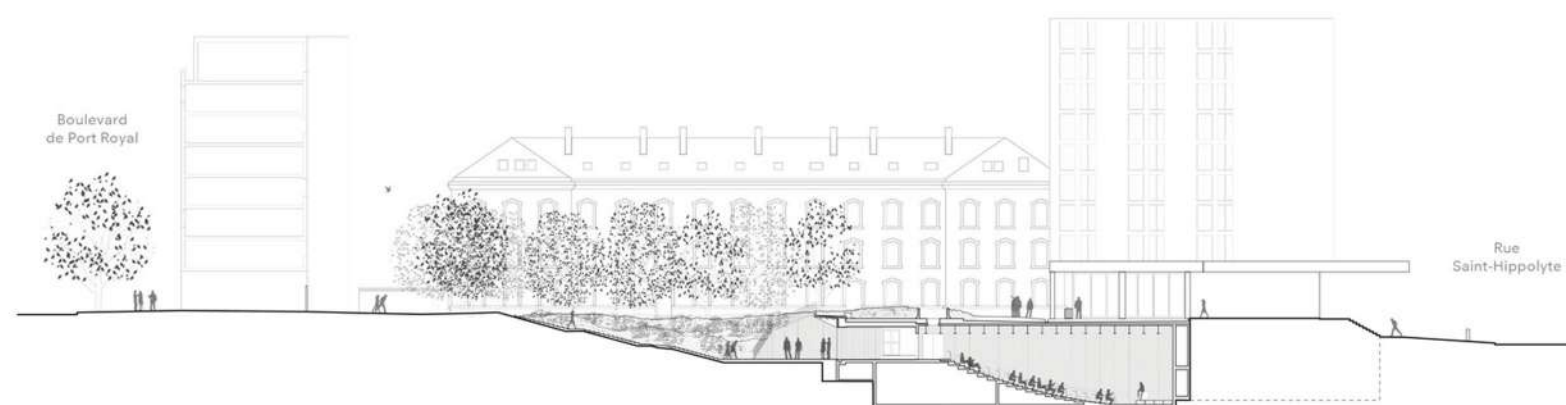
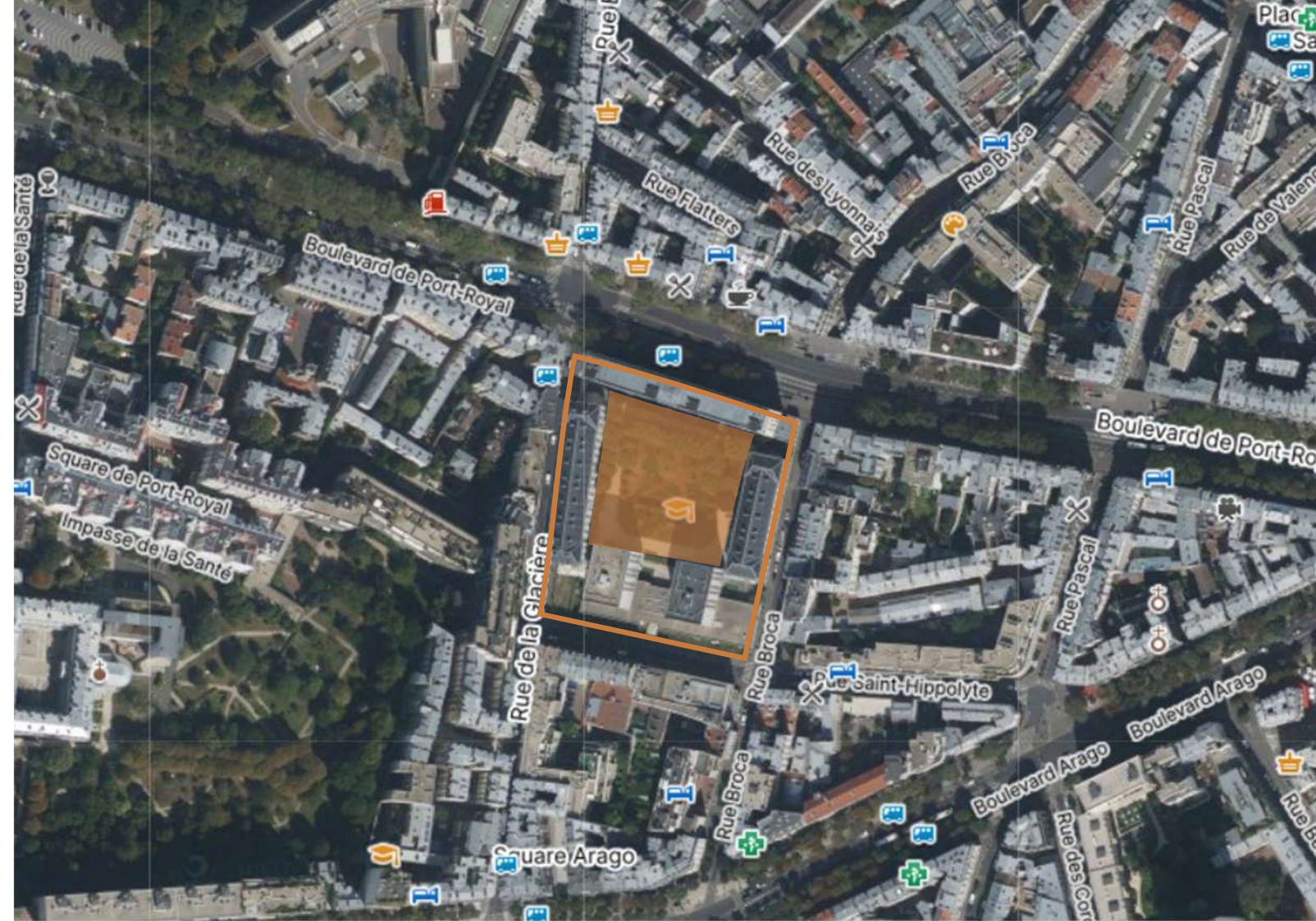
Campus Port - Royal, Paříž

Architekt: Chartier Dalix architectes

Realizace: 2019

Plocha: 9 710 m²

Právnická univerzita v Paříži se nachází v bývalých kasárnách Lourcine, které byly tvořeny cvičišťem a doprovodnými vojenskými budovami vystavenými v roce 1875. Projekt se snaží zachovat co možná největší míru stávajících prostor a využívá je a zároveň doplňuje potřebné prostory pro chod a aktivity univerzity. Do stávajících objektů jsou situovány učebny. Zcela nový prostor je navržen pro přednáškové sály, které jsou situovány do prostor dvora. Aby nedošlo k pohledovému narušení skrz dvůr, tak jsou sály zapařeny pod úroveň terénu. Dvůr se k nim blíží postupným svažováním.

New art museum, Helsinki 2018

62
Jídelna ve školním komplexu, Frankfurt

New gallery, Gratz

Mapování novodobých přístupů využití a konverzi vnitrobloků

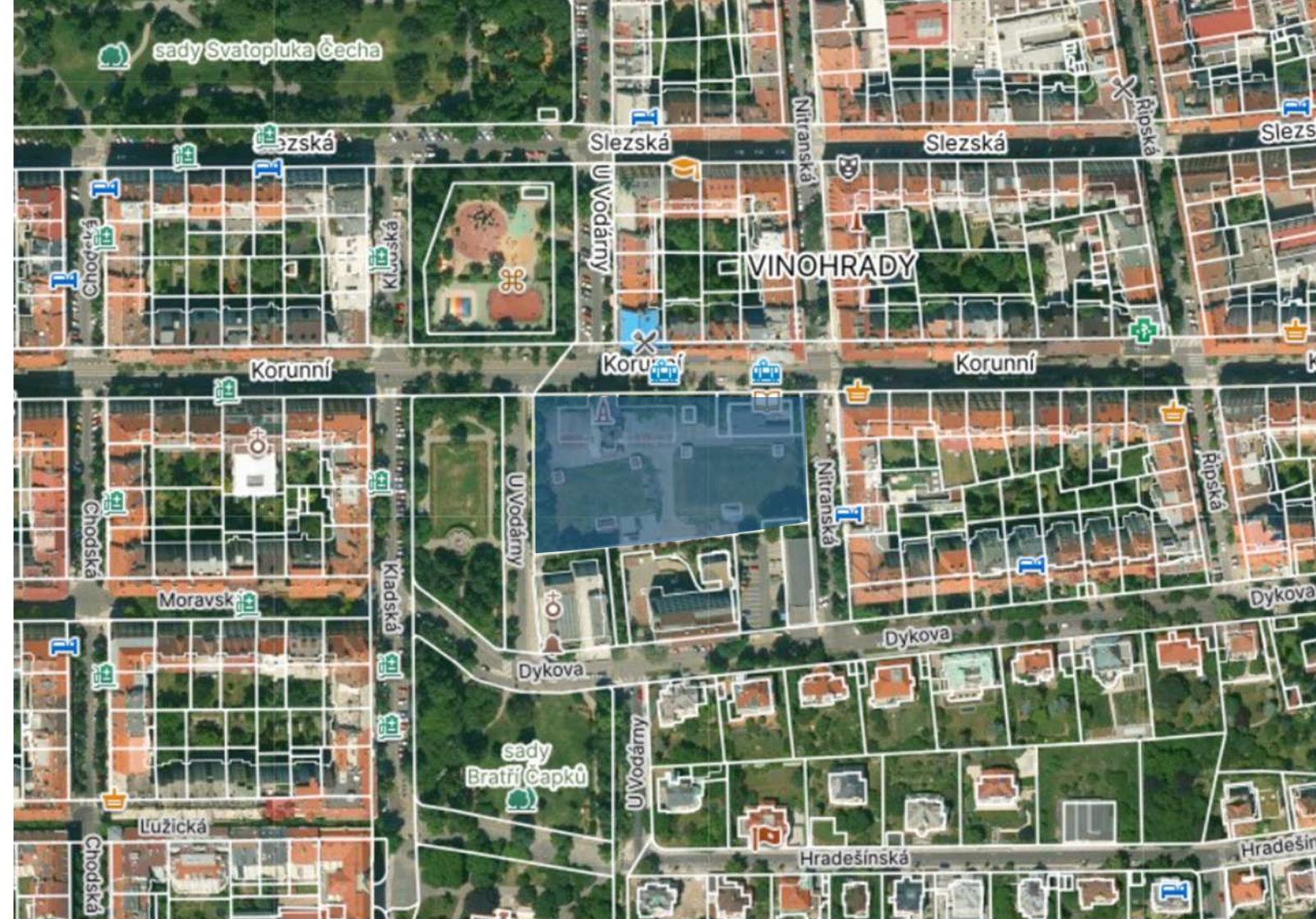
Hydropolis

Osvětové centrum u Vinohradské vodárny

Realizace: 2024

Rozloha: 7 260 m² (5 710 m²)

Osvětové centrum je situováno do areálu Vinohradské vodárny. Původně byl tento areál pro lidi nepřístupný, ale do budoucna by se měl otevřít pro veřejnost. Dosud uzavřený areál se promění na městský park s programem. Jeho podstatnou část budou tvořit vodní prvky a zeleň.

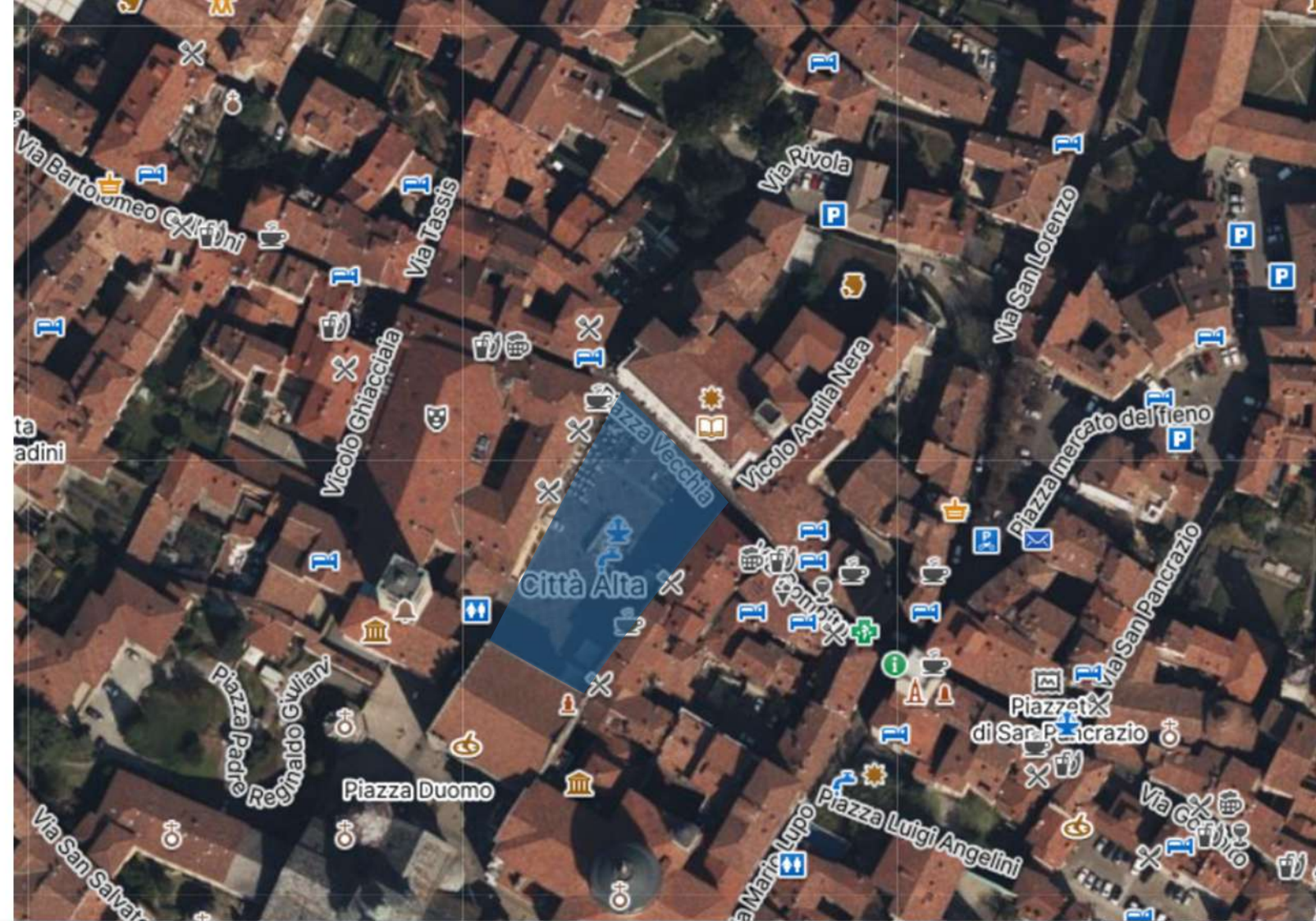

Mapování novodobých přístupů využití a konverzi vnitrobloků

Náměstí Piazza Vecchia, Bergamo Itálie

Rozloha: 2500 m²

Náměstí v husté, nepravidelné struktuře města s úzkými uličkami působí poměrně velice. Většinu času vypadá jako obyčejné dlážděné náměstí, které je po obvodu lemováno venkovním sezením kaváren a restaurací. Přesto se každý rok mění v rámci krajinářského projektu na mnohem příjemnější prostor. Projekt s názvem Zelené město oživuje náměstí pomocí krajinné instalace. Ta je každý rok různá, ale zpravidla se zakládá na ostrůvcích s trvalkami a bylinami a stromů. Akce trvá po dobu 20 dní a je doprovázena různými semináři, konferencemi a výstavami.

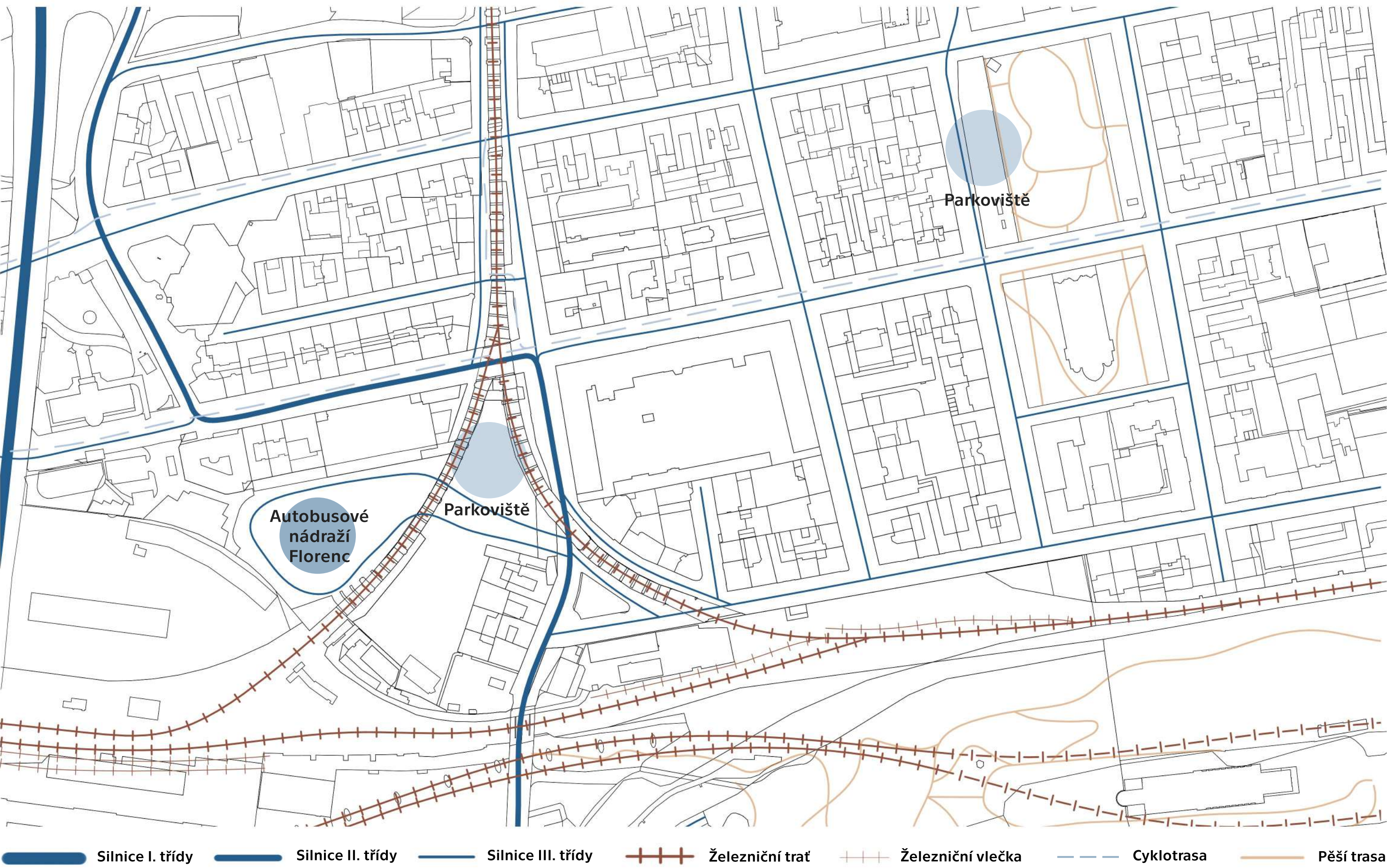
Závěr

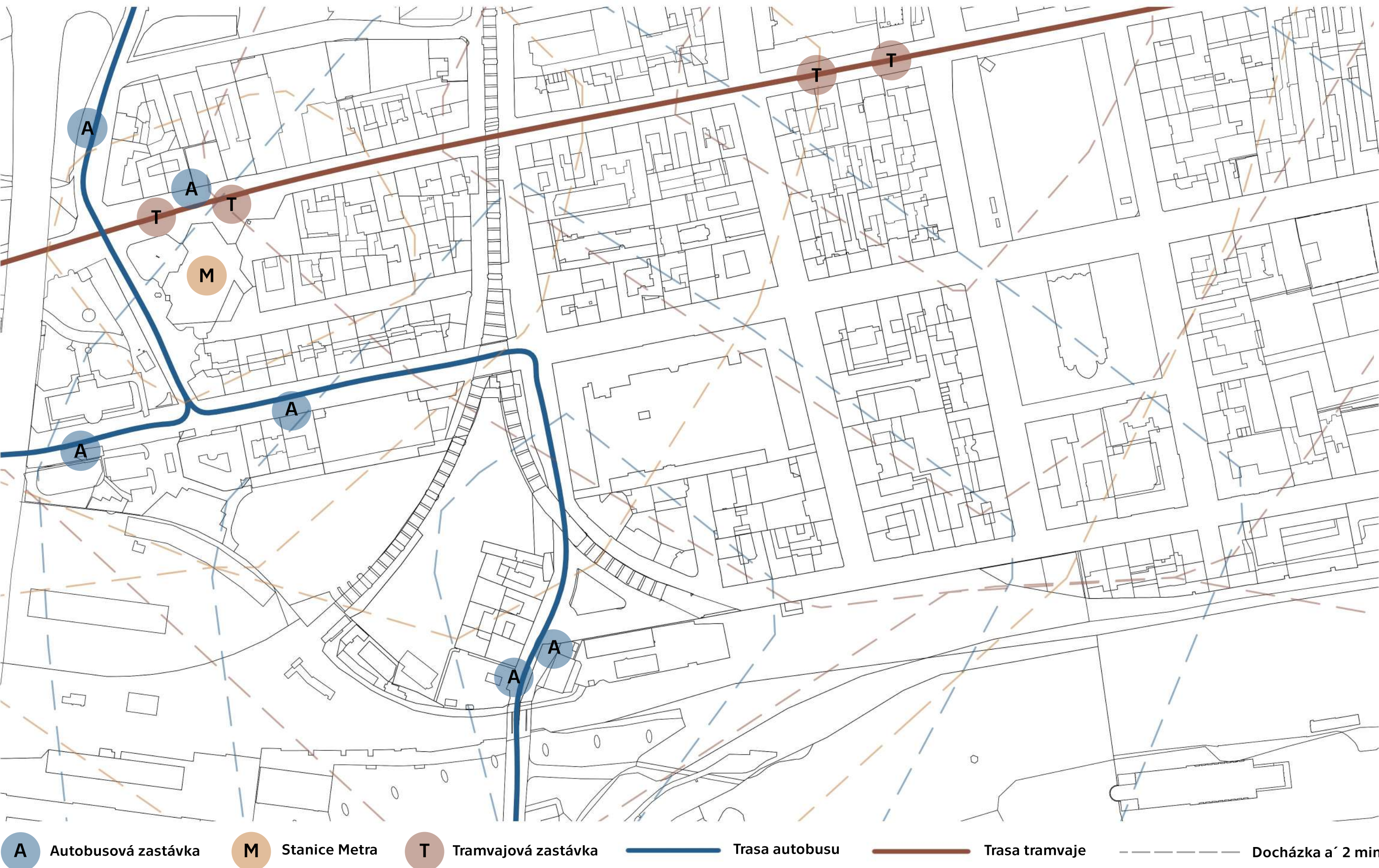
Cílem tohoto semináře bylo seznámit se s velikostí a povahou blokové zástavby v Praze, potažmo vnitrobloků, a analyzovat je.

Seminář mi dal pochopení souvislostí, vzájemných vztahů a důležitosti těchto témat.

A Analytická část

02__Analýza území

Chráněné nemovité památky - Objekty, soubory a areály

 Kulturní památka plochy

 Kulturní památka jednotliviny

 Národní kulturní památka plochy

 Národní kulturní památka jednotliviny

 Ochranné pásmo NKP

 Neurčené

 Polyfunkce

 Bydlení

 Dopravní stavby

 Nerušící výroba

 Občanská vybavenost

C

Církevní stavby

V

Vzdělávání

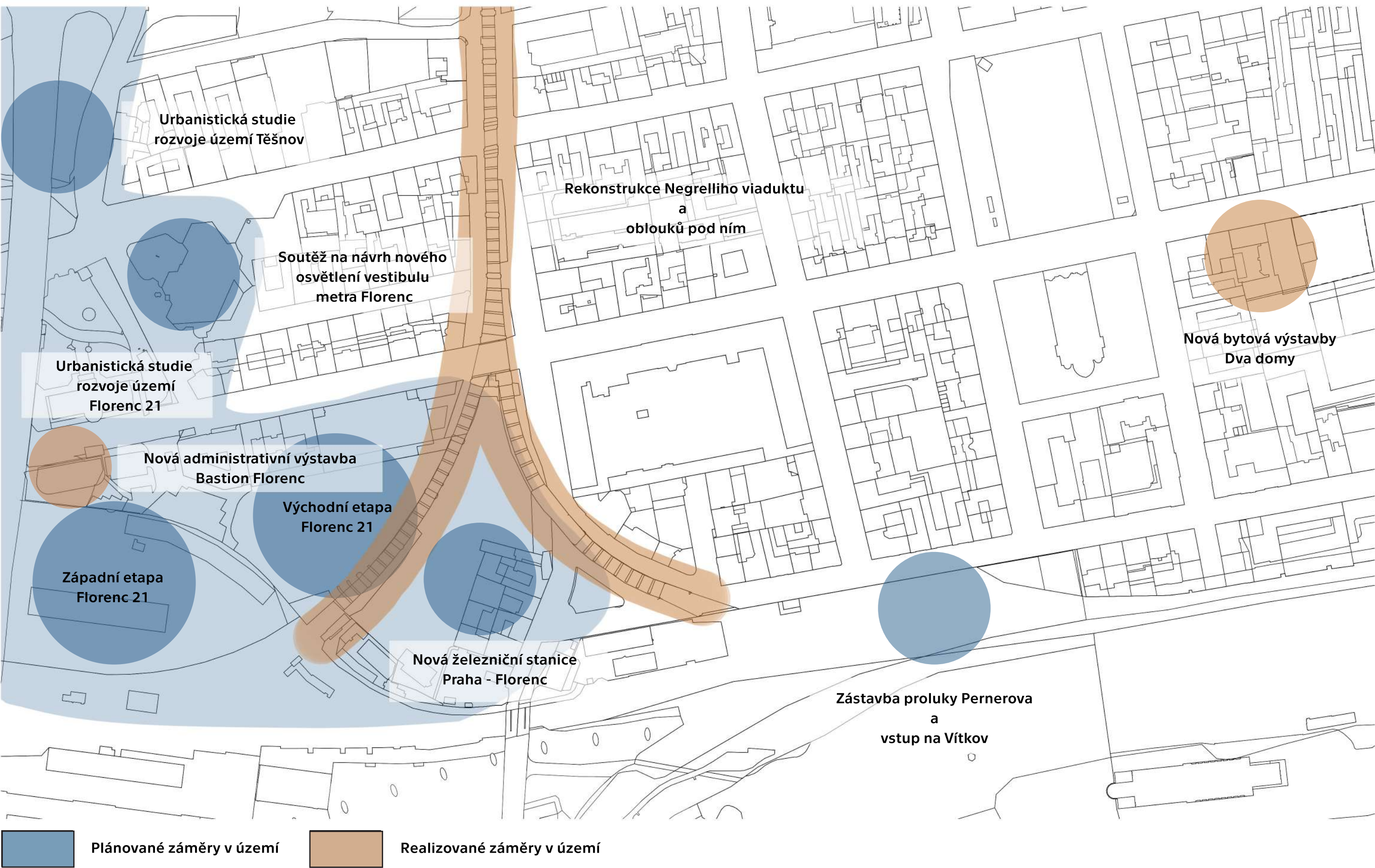
K

Kulturní stavby

Podlažnost v území

Záměry v území

A Analytická část

03__Historický vývoj

Budova kasáren na historických mapách a fotosnímách

Rok 1879

Rok 1945

Rok 1988-9

Rok 2003

Historie místa

Karlín je nejstarším pražským předměstím, vznikl podle regulačního a zastavovacího plánu vycházející z racionalistického osvícenského urbanismu, vypracoval jej Georg Fischer. Byly vymezeny 3 hlavní podélné ulice – dnešní Sokolovská, Křížíkova a Pernerova. Kasárny císaře Ferdinanda byly postaveny na předměstí tehdejšího Karlína. Bylo vytipováno celkem šest míst, z nichž 4 byly malé, další se využilo jako jediné vhodné pro nádraží a poslední na kasárna zbylo, výhodou byl rovný terén a blízkost budované železnice. Podle původního plánu se zde mělo ubytovat až 2000 mužů, takže bylo třeba rozlehlého pozemku. Zároveň se zástavba Karlína začala šířit od Vltavy a pozemky pod Vítkovem dlouho nebyly obydleny.

Karlín a jeho stopu tři roky po kolaudaci kasárna zachytil plán F. Holfeda z roku 1851. Samotný areál se skládá z mohutné trojkřídlé hlavní budovy se sedlovými střechami. Na jižní straně je areál ohraničen ohradní zdí, ke které přiléhá dvorní budova, která je předmětem diplomové práce.

Tato budova byla označována v původní dokumentaci také jako dvorní nebo vedlejší. Svým hlavním průčelím je budova otočena k severu do dvora, zadní fasáda nikdy nebyla z bezpečnostních důvodů opatřena otvory. Později k této stěně byly přistaveny dva bloky budov a vznikla slepá ulice.

Dvorní budova byla postavena přízemní, měla vysokou atiku s okny a byla zakončena strmou pultovou střechou se spádem do dvora. Toto podstřeší bylo jakýmsi polopatrem, později se půdní prostor zrušil a vzniklo plnohodnotné patro s plochou střechou. Nástavbou pravděpodobně zanikly všechny zbytky dřevěných vodorovných konstrukcí. Budova nebyla původně podsklepena a kotelna v suterénu vznikla až v druhé polovině 20. století.

Při dalších menších adaptacích po celkovém dokončení byly v budově umývárny mužstva, šatna, kuchyně a prádelna. Tyto provozy byly umístěny v západní polovině v prostorách s valenými a plackovými klenbami. Východní strana s dřevěným trámovým stropem sloužila jako konírna a vozovna. Vysoký půdní prostor sloužil jako augmentační sklad.

Budova byla postavena z lomového kameniva, který se opracoval na místě a následně byl hladce omítnut. Plastická výzdoba průčelí je velmi úsporná, omezila se pouze na mezipatrovou stuhovou římsu a oproti tomu poměrně výrazně zdobený vikýř s hodinami, které byly osazeny zhruba uprostřed hlavního průčelí.

Krátké boční fasády byly situovány směrem k zadním vjezdům, na těchto stranách jsou připojeny schodišťové rizality.

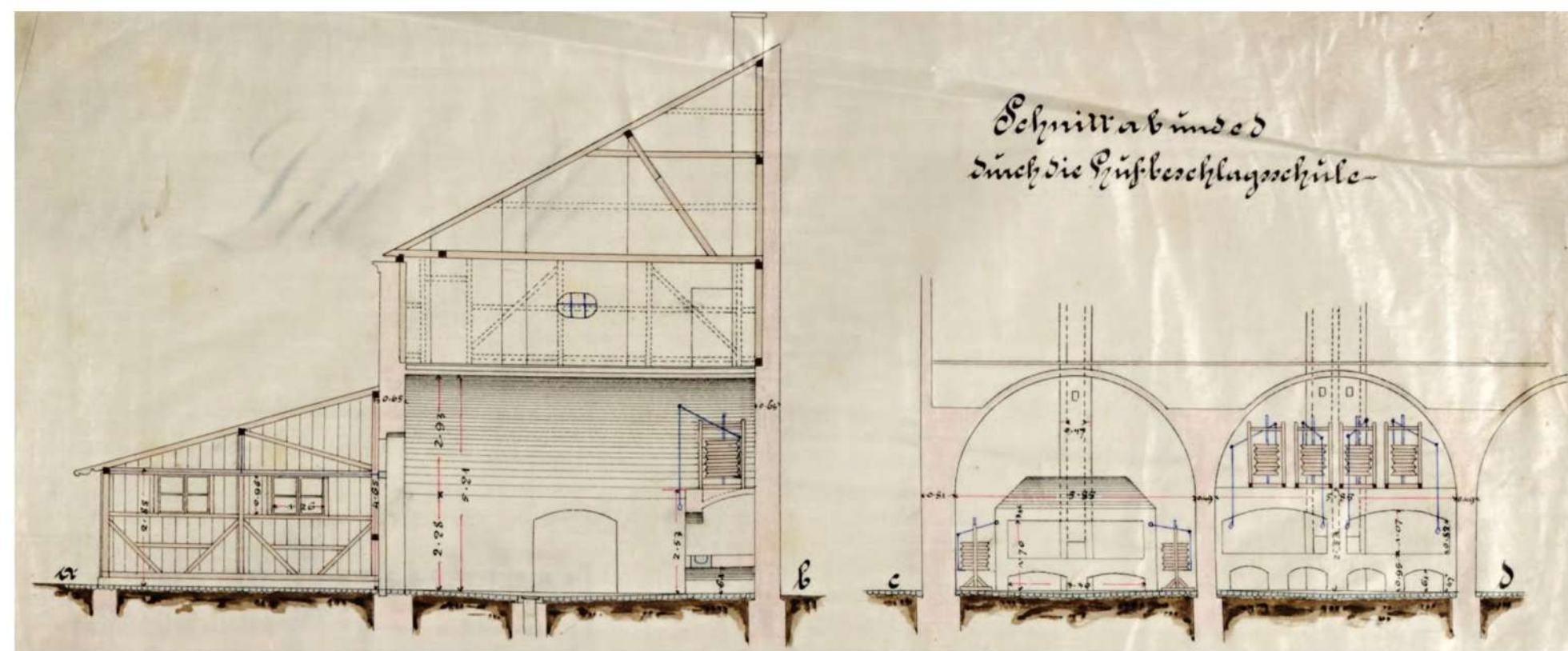
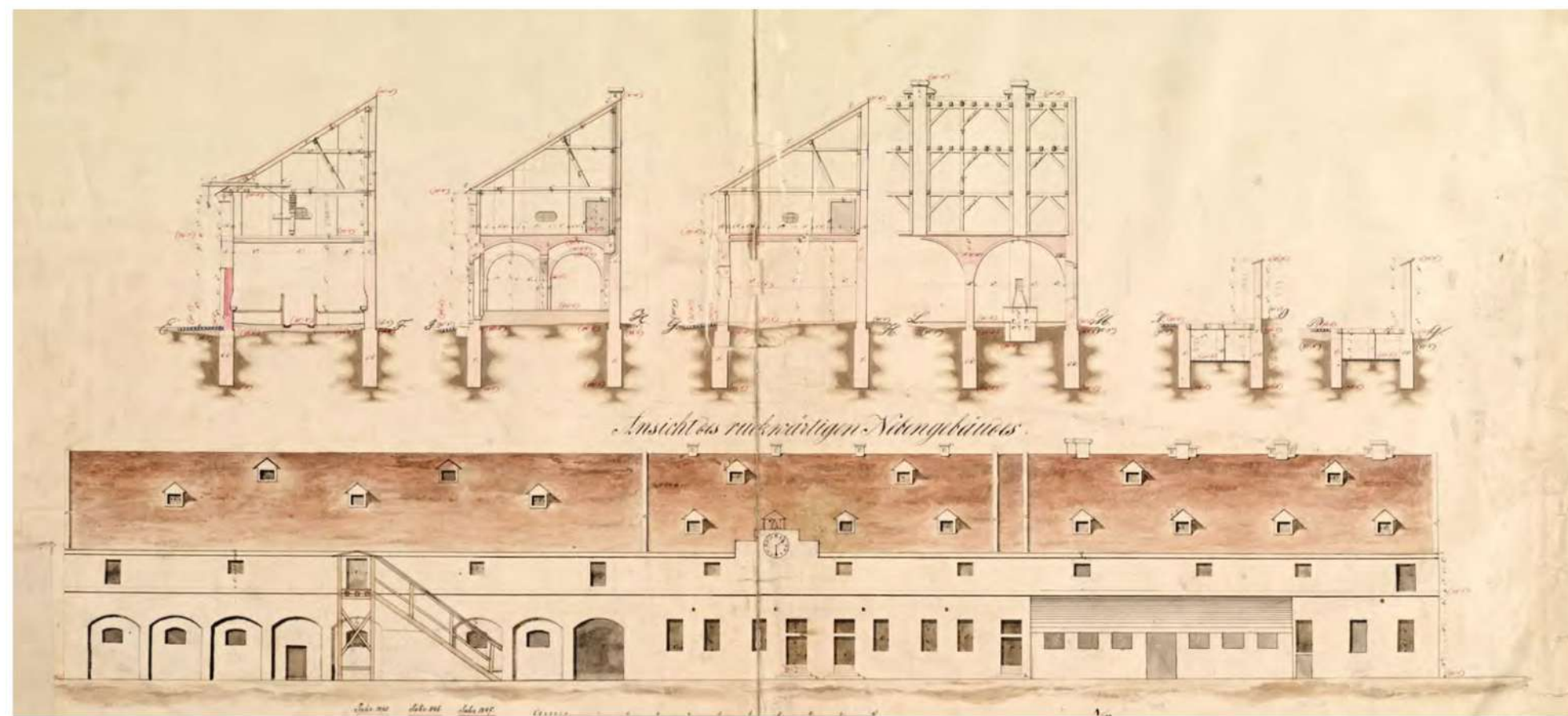
Některé otvory na fasádě 1.NP jsou umístěny nepravidelně, odpovídá to vnitřní dispozici, která byla upřednostněna. Okna ve 2.NP jsou sdružena do dvojic a nereflektují okna na spodním podlaží.

Historická dokumentace

Původní stav dvorního objektu,
plány z roku 1872

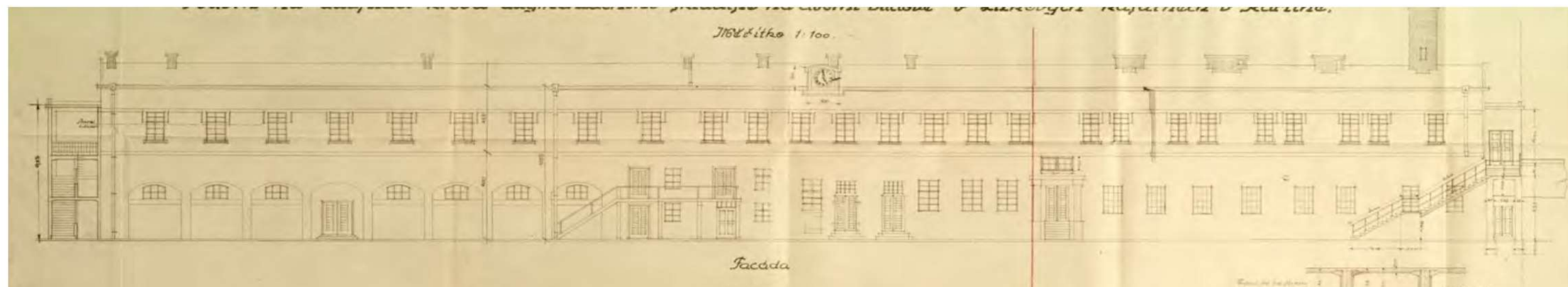
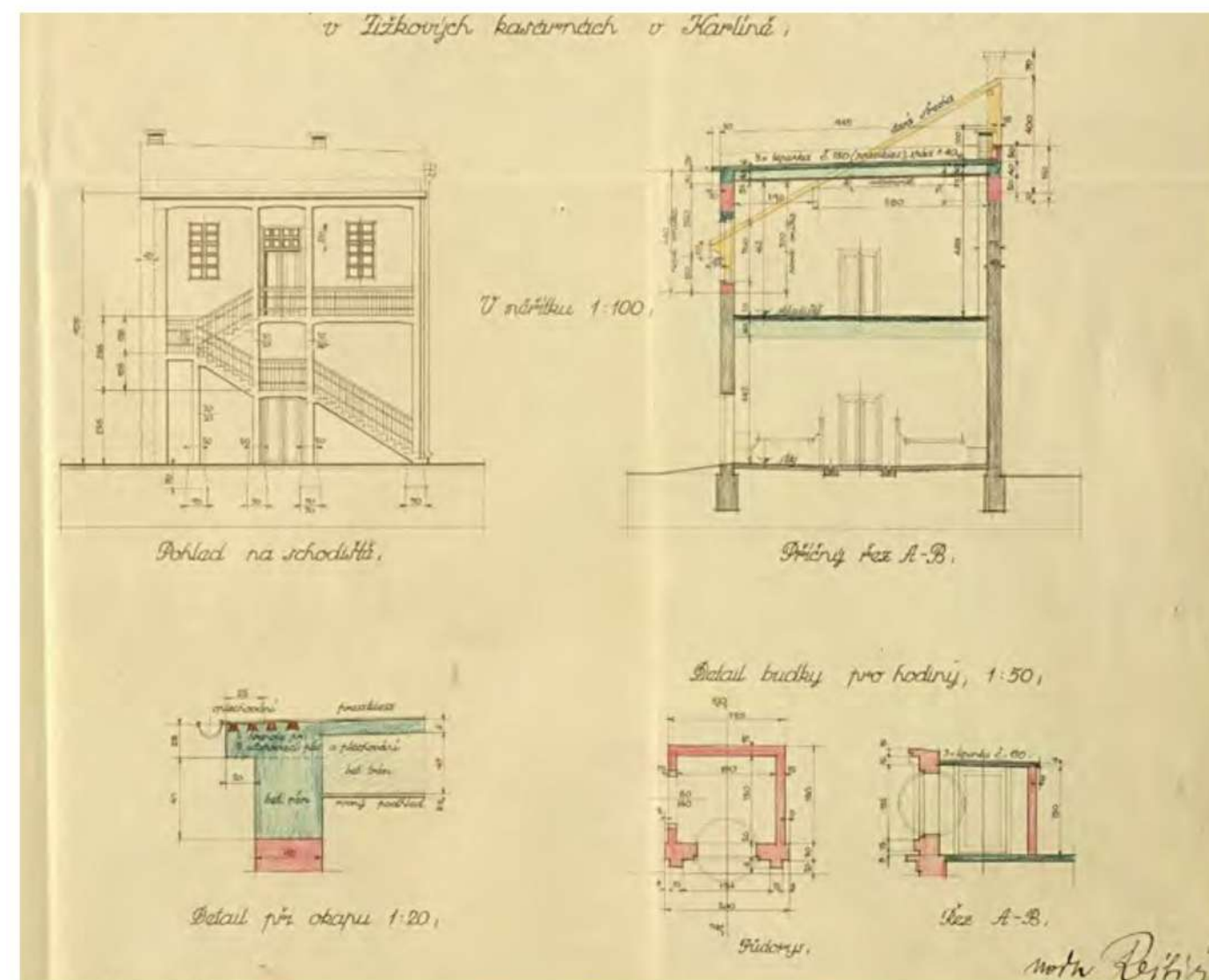
Plány znázorňují přízemní budovu s vysokou atikou
a se strmou pultovou střechou. Prostor pod
střechou sloužil jako polopatro.

Historická dokumentace

Návrh na adaptaci plány z roku 1930

Adaptační návrh znázorňuje zrušení pultové střechy a vystavení plnohodnotného druhého patra objektu. K objektu byly přistaveny schodišťové rizality po obou bočních stranách.

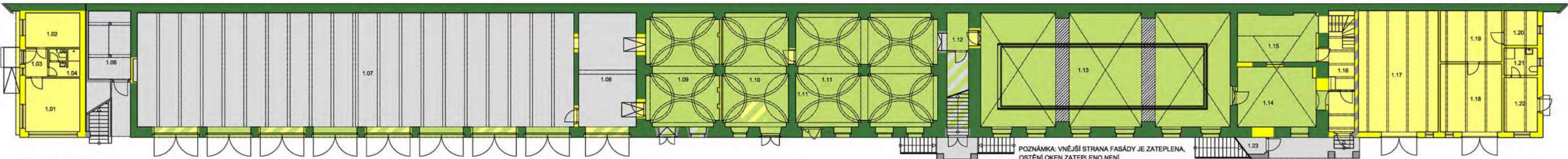

Stavební vývoj

Půdorys 2.NP

Půdorys 1.NP

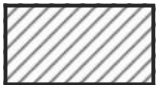

Klasicistní (1845-1855)

Konstrukce v rovině řezu
Konstrukce nad rovinou řezu

20. léta 20. století

Konstrukce v rovině řezu
Konstrukce nad rovinou řezu

1929-1933

Konstrukce v rovině řezu
Konstrukce nad rovinou řezu

Po roce 1945, převažují úpravy pro roce 1990

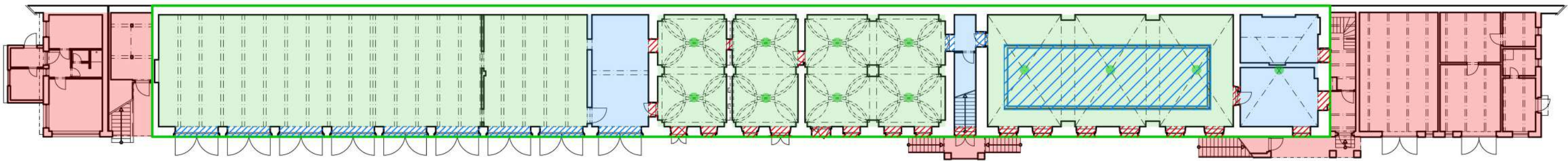
Konstrukce v rovině řezu
Konstrukce nad rovinou řezu

Hodnocení stavby

Půdorys 2.NP

Půdorys 1.NP

Zachování

Hodnotné prostory a prvky určené k zachování

Úpravy

Prostory a prvky určené k úpravě ke zlepšení celkové kompatibility objektu

Zrušení

Prostory a prvky určené ze zrušení

A Analytická část

04__Reference

ETI CENTRE DES SAVOIRS POUR L'INNOVATION, Saint Etienne

Architekti: K Architectures

Typ: Vybavení pro vysokoškolské vzdělávání

Plocha: 7 235 m²

Dokončeno: 2022

Tato budova je jedním z hlavních křídel bývalé zbrojovky Saint-Etienne. Tento průmyslový areál byl postaven v roce 1864. Rozkládá se na ploše dvanácti hektarů severně od centra města. Továrna, navržena v duchu racionalistické architektury 18. století je průmyslovým a vojenským „palácem“ z bílého kamene a červených cihel. Ztělesňuje estetický ideál doby opojené bohatstvím, které přinesla průmyslová revoluce. Je to také místo, které je symbolem historie města. Setkání průmyslového architektonického dědictví s dnešním světem kultury a vědění zde nesporně vytvořilo „génia loci“.

„Les Forges“ je budova, která tvoří východní průčelí bývalého průmyslového areálu. Neoklasicistní budova byla 135 m dlouhá a 22 m vysoká a sloužila jako dílna. Úpadek továrny vedl v roce 1989 k jejímu definitivnímu uzavření. Celý areál byl ponechán svému osudu, než byl v roce 2006 zapsán na seznam historických památek. Kovárna byla jedním z prvků, které na konverzi čekaly nejdéle. Téměř 30 let byla zanedbávána a zčásti dokonce vyhořela. Zůstaly z ní jen čtyři poškozené fasády.

Architekti pracovali s pozůstatky dílny. Potřebná plocha pro nový provoz převyšovala kapacity původního objektu, tak se architekti rozhodli připojit další objem nad stávající hmotu. Architektura se snažila najít křehkou, ale vzrušující rovnováhu mezi památkou zapsanou na seznamu historických památek a současným stylem. Podkroví bylo navrženo minimalisticky. Tento referent vychází z průmyslového funkcionalismu 19. století. Byla to doba, kdy romantismus pomalu směřoval k moderně. S ohledem na to byla přístavba navržena jako abstraktní skleněná střecha z nadčasového předzvětralého kovu (cortenu). Objekt je zhmotněn systematickým opakováním vertikálních pásů střídajících sklo a kov. Tyto grafické linie na sebe navazují v nepružném rytmu a probíhají napříč čtyřmi fasádami. Při pohledu zepředu jsou zrezivělé ocelové lamely skryté před zraky a odhalují svou průhlednou mohutnost.

V profilu ocelové čepele rychle maskují štíhlé otvory a vytvářejí neprůhlednou masivnost. Výsledkem je, že procházející podél fasády ji vidí tím neprůhlednější, čím dále se dívají. V tomto duchu nadčasové abstrakce bylo zrekonstruováno i šest polí arkád, které byly dříve ve střední části po opuštění budovy zničeny. Ocelové lamely jsou zde zhuštěny přes stopy kamenných oblouků, aby evokovaly jejich zaniklé obrysy. V obálce bývalé dílny vznikly tři úrovně. Přízemí je věnováno inovačnímu centru s novými dílnami, v nichž jsou umístěny high-tech stroje pro aplikovaný výzkum. První patro je rozděleno mezi vzdělávací centrum a inovativní výuku. A konečně podkroví je celé obsazeno výukovým centrem.

Vnitřní architektura je střízlivá a světlá. Tlumená atmosféra kombinuje matnou minerální bílou a surový beton. Agora s trojitou výškou toto téma demonstruje. Na střeše nebyly instalovány žádné stroje ani vzduchotechnické jednotky. Všechny tyto nevzhledné prvky mají. Všechny tyto nevzhledné prvky byly začleněny do zastavěných objemů.

B Návrhová část

05__Autorská zpráva

Autorská zpráva

Urbanismus

Areál kasáren se nachází na západním okraji městské části Karlín, který byl dříve pražským předměstím. Vystavění budovy pro vojenskou posádku mělo zaručit klidné poměry na předměstí. Monumentální stavba kasáren výrazně dominuje svému okolí a zásadně určuje rozsah klasicistního bloku, jehož je součástí.

Vybudování železniční trati a Negrelliho viaduktu na jižní a západní straně od objektu zásadně ovlivnilo strukturu blokové zástavby, která ke kasárnám přiléhá a v pravidelné struktuře Karlína působí její jižní část neučesaně.

Areál je ze tří stran obklopen ulicemi, a to ulicí Křížíkova, Vítkova a Prvního pluku. Nachází se na rovinném pozemku.

Řešený dvorní objekt lemuje jižní hranu areálu a otevírá se směrem do dvora. Ze zadní strany k němu přiléhá zástavba a slepá ulice Jirsíkova.

Doprava a zásobování

Areál zaujímá poměrně rozsáhlou plochu celého bloku a vzhledem k tomu, že je tento blok vymezen jednotlivými křídly hlavní budovy, vytváří uzavřenou bariéru. Při zpracování návrhu vycházím z dostupných vstupních podkladů, které reflektují aktuální představy města o budoucím provozu areálu. Nově by měly budovou kasáren procházet nové vstupy, které naruší její dosavadní neprostupnost. Uvažuji o tomto řešení jako o zprůchodnění s režimem, kdy se areál z bezpečnostních důvodů během nočních hodin pro veřejnost uzavře.

Areál se nachází v lokalitě s výbornou dostupností městskou hromadnou dopravou. V docházkové vzdálenosti do 10 minut se nacházejí dvě tramvajové zastávky, autobusová zastávka a stanice metra Florenc.

Prostor areálu je navržen prioritně pro pěší a cyklistickou dopravu, s výjimkou zásobování. To je řešeno vjezdem z ulice Vítkova, přičemž odstavení vozidel je plánováno na zpevněné dlážděné komunikaci.

Provoz

Návrh řeší konverzi historického dvorního objektu v areálu Kasáren Karlín na zájmově-umělecké centrum a městskou knihovnu. Doplnkovým provozem je kavárna s občerstvením, která je přístupná také široké veřejnosti.

Objekt disponuje několika samostatnými vstupy, které zajišťují funkční oddělení jednotlivých provozů. Hlavní vstup do zájmově-uměleckého centra je situován v boční fasádě západní části objektu, kde na něj navazuje schodišťový prostor. Další vstup je umístěn ve východní části, opět s přímou návazností na schodiště. Přibližně uprostřed dispozice se nachází vstup do knihovny, který je přístupný buď ze dvora, nebo průchodem z ulice Jirsíkova. Kavárna má svůj vlastní vstup umístěný v boční fasádě na východní straně budovy.

Zájmové centrum nabízí učebny zaměřené na výtvarné a hudební obory a víceúčelové sály, které lze pronajímat veřejnosti pro různé kulturní či společenské akce. Součástí centra je také potřebné technické a provozní zázemí. Knihovna zahrnuje knihovní prostory a studovnu.

Vzhledem k výškovým rozdílům mezi 1. a 2. nadzemním podlažím je v některých částech vloženo technické polopatro. Prostor pod pultovou střechou navíc umožňuje vložení dalšího polopatra nad 3. NP, které slouží jako horní úroveň učeben a kanceláře centra.

Architektura

Návrh vychází ze stávající dvoupodlažní hmoty objektu, kterou očišťuji od rušivých prvků a doplňuji o další nadzemní podlaží z důvodu zkapacitnění a boční věže. Hlavní ideou návrhu je návrat ke strmé pultové střeše, která historicky objekt završovala, a otevření bočních fasád směrem ke vstupům do areálu. Kolem původní stavby vzniká nová hmota, která ji obepíná a sjednocuje do celistvého architektonického výrazu.

Míra zásahů je volena s ohledem na zachování a zvýraznění hodnot původního objektu, jak je podrobněji rozvedeno v kapitole věnované bouraným prvkům. Výraznější změnou prochází čelní fasáda v úrovni 1. NP, jejíž členění je sjednoceno pomocí nových otvorů. Tím se fasáda více otevírá do exteriéru a zároveň zajišťuje lepší prosvětlení interiéru. Fasáda 2. NP zůstává beze změn.

Obě boční fasády získávají zcela novou podobu díky připojeným proskleným věžím.

Při pohledu z veřejných vstupů do areálu se tak nenaskýtá pohled na uzavřenou a neprostupnou stěnu, ale naopak se za skleněnými plochami otevírá vizuální kontakt s interiérem centra, který návštěvníka přirozeně vtahuje dovnitř. Fasáda je navržena jako lehký obvodový plášť s předsazenými svislými cortenovými lamelami, které jsou zarovnány s lícem původní čelní fasády. Při pohledu z boku lamely částečně cloní průhledy a vytvářejí kompaktní hmotu. Podobným způsobem je řešena i nově navržená pultová střecha, která završuje celý objekt. Volba materiálu pro lamely odkazuje na původní kovová garážová vrata, která časem z patinu.

Konstrukce

Stávající objekt je vyzděn z lomového kamene, který byl opracován přímo na místě a následně opatřen omítkou. Nově navržená konstrukce je montovaná.

Fasáda je řešena jako lehký obvodový plášť (LOP) s pevnými i otevíravými částmi, připevněný k železobetonovým stropním deskám. Konstrukce LOP kombinuje plné a transparentní materiály, čímž vytváří proměnlivý výraz fasády.

Nosnou konstrukci pro šikmý střešní LOP tvoří ocelové rámové prvky ve tvaru otevřeného písmene „L“. Tyto rámy jsou na jedné straně kotveny do atiky a na druhé straně se opírají o stávající stěnu objektu.

Technologické řešení

Při návrhu technologického řešení s důrazem na energeticky úsporný provoz hraje klíčovou roli konstrukce nové prosklené hmoty. Významnou výhodou je příznivá orientace vůči světovým stranám – převládající část prosklené fasády směřuje na sever, což minimalizuje přímé sluneční záření, s výjimkou letních měsíců.

Pro snížení tepelné zátěže v interiéru jsou navrženy předsazené svislé lamely, které efektivně stíní fasádu z vnější strany. Z interiéru pak budou skleněné plochy doplněny o pohyblivé textilní rolety vedené po vodicích lištách, které budou ukotveny ke konstrukci střechy.

Přirozené větrání je zajištěno pomocí otevíratelných oken, včetně prostor s lehkým obvodovým pláštěm (LOP). Celý objekt je dále vybaven dvěma strojovny vzduchotechniky (VZT), z nichž bude rozváděn upravený vzduch do jednotlivých místností. Vzduchotechnické rozvody budou v interiéru vedeny pod stropem a ponechány jako přiznané, čímž se stanou součástí architektonického výrazu interiéru.

Vytápění objektu je navrženo pomocí tepelného čerpadla systému země–voda, s hlubinnými vrty umístěnými ve vnitrobloku. Provoz budovy je zároveň navržen s ohledem na udržitelnost a hospodaření s vodními zdroji – počítá se systémem sběru a využití šedé vody.

Dvůr

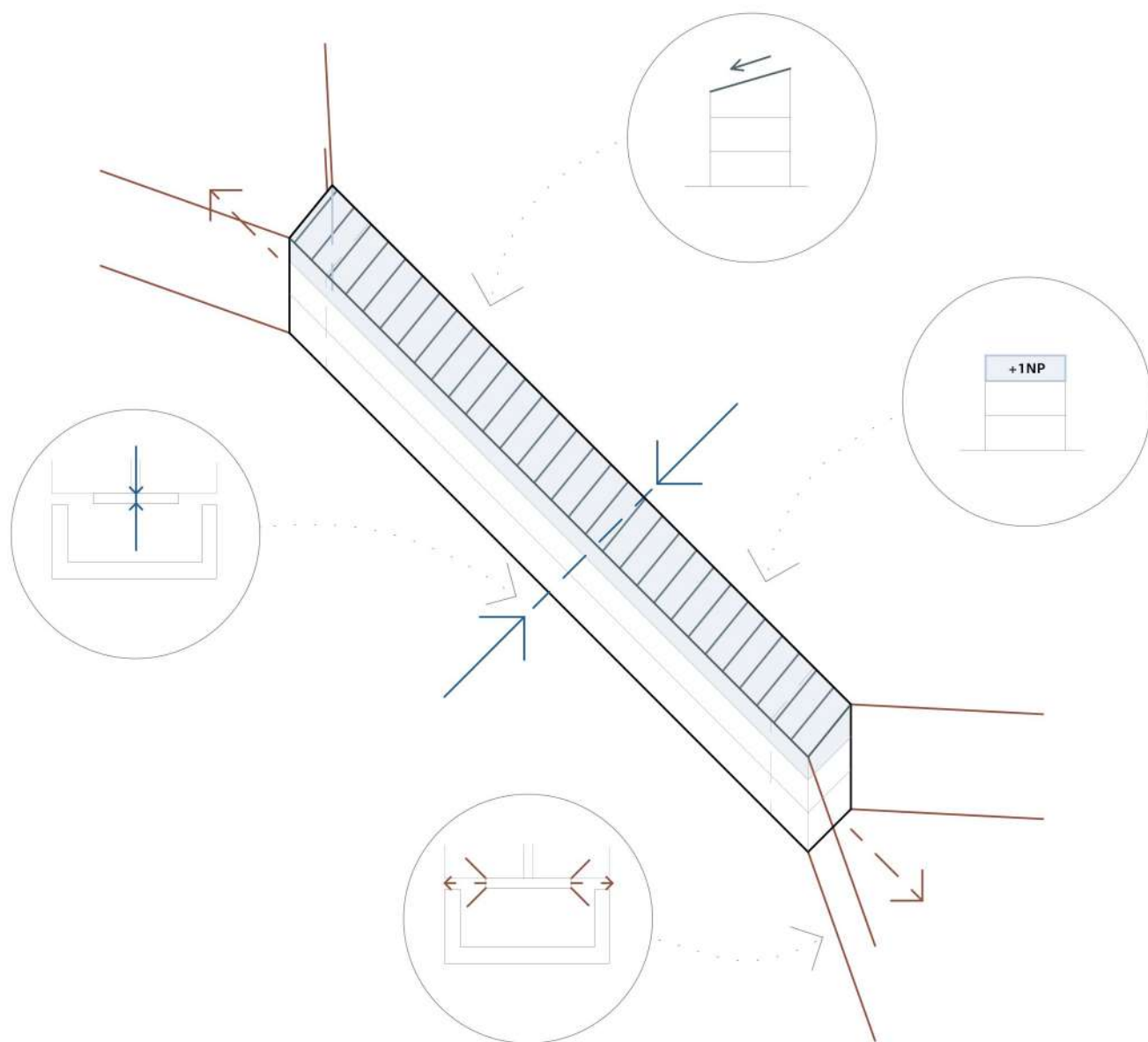
Návrh vnitrobloku vychází z aktuální vize města, podle níž by se měl areál proměnit v živý veřejný prostor sloužící městu i jeho obyvatelům. Nad dvorem uvažuji jako nad městským parkem – místem, které je přes den volně přístupné veřejnosti a v nočních hodinách se v rámci celého areálu uzavírá.

Dvůr je obklopen masivními objemy budov s rytmicky členěnými fasádami. Z tohoto důvodu k návrhu přistupuji kontrastně – s cílem vytvořit prostor s lehčím, organičtějším charakterem. Zachovávám původní pravidelné lemování podél budov, avšak vlastní prostor dvora dále rozvíjím do členitých ploch s nepravidelným, asymetrickým uspořádáním. Hlavní kompoziční kostru tvoří dvojice čtvercových ploch a systém propojení všech vstupů do areálu. Materiálová skladba jednotlivých povrchů je volena v návaznosti na význam a intenzitu užívání konkrétních tras. Hlavní komunikační linie jsou dlážděny pražskou mozaikou, která navazuje na okolní městské chodníky a zároveň intuitivně navádí návštěvníky do areálu. Sekundární cesty jsou navrženy z mlatového povrchu.

V centrálních částech čtverců se nachází altán a dětské hřiště, čímž je podpořena funkční různorodost prostoru. Zeleň je členěna na dvě základní typologie – luční plochy a pobytové trávníky určené k relaxaci. V zelených částech jsou vloženy nášlapné dlaždice, které umožňují zkratky mezi jednotlivými cestami.

B Návrhová část

06__Koncept

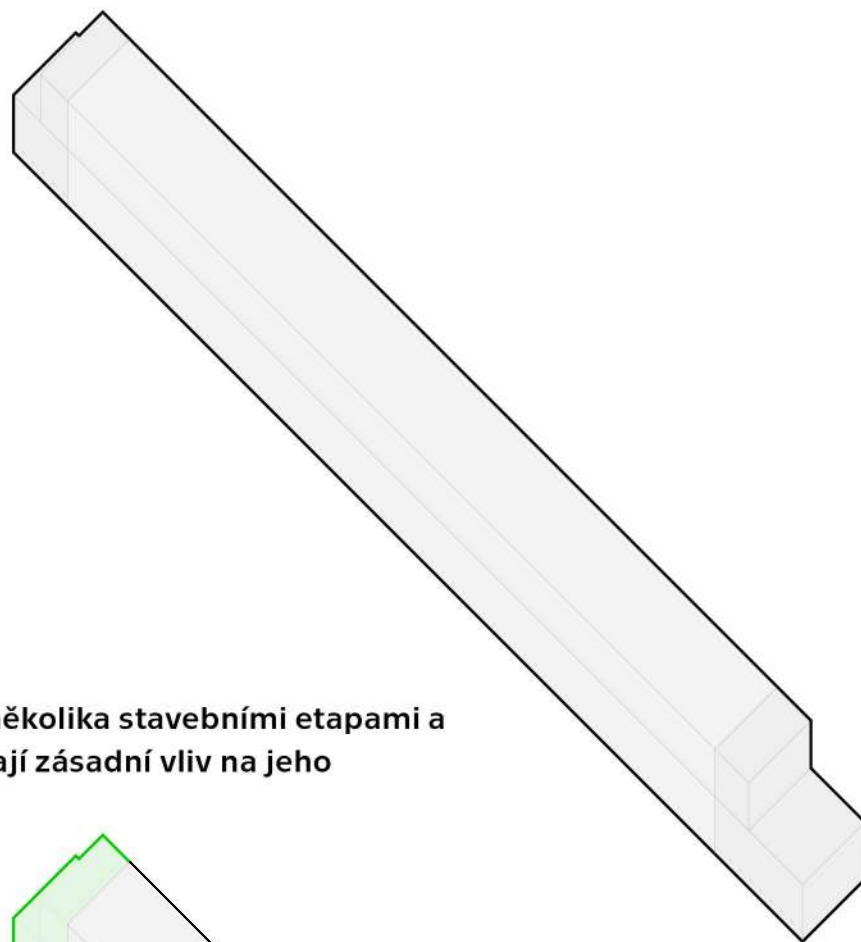

Návrh vychází ze stávající dvoupodlažní hmoty objektu, kterou očišťuji od rušivých prvků a doplňuji o další nadzemní podlaží, z důvodu zkapacitnění, a boční věže. Hlavní ideou návrhu je návrat ke strmé pultové střeše, která historicky objekt završovala, a otevření bočních fasád směrem ke vstupům do areálu. Dalším prvkem je zprůchodnění.

Geneze hmoty

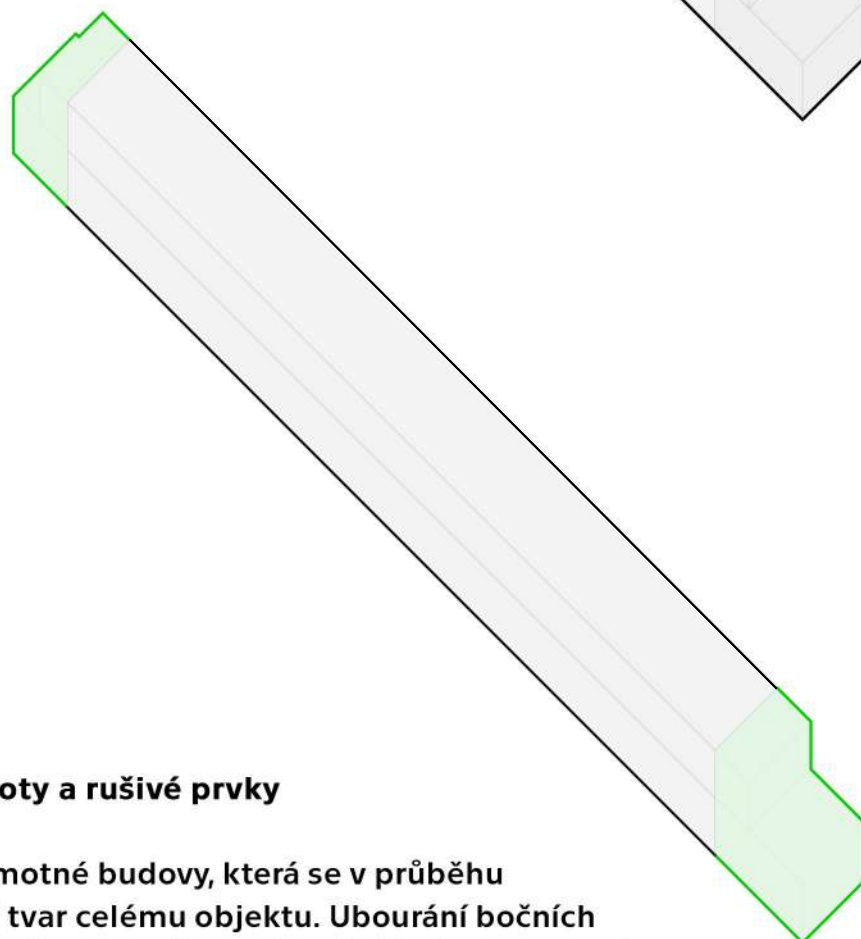
Stávající stav

Objekt je definován několika stavebními etapami a adaptacemi, které mají zásadní vliv na jeho současnou podobu.

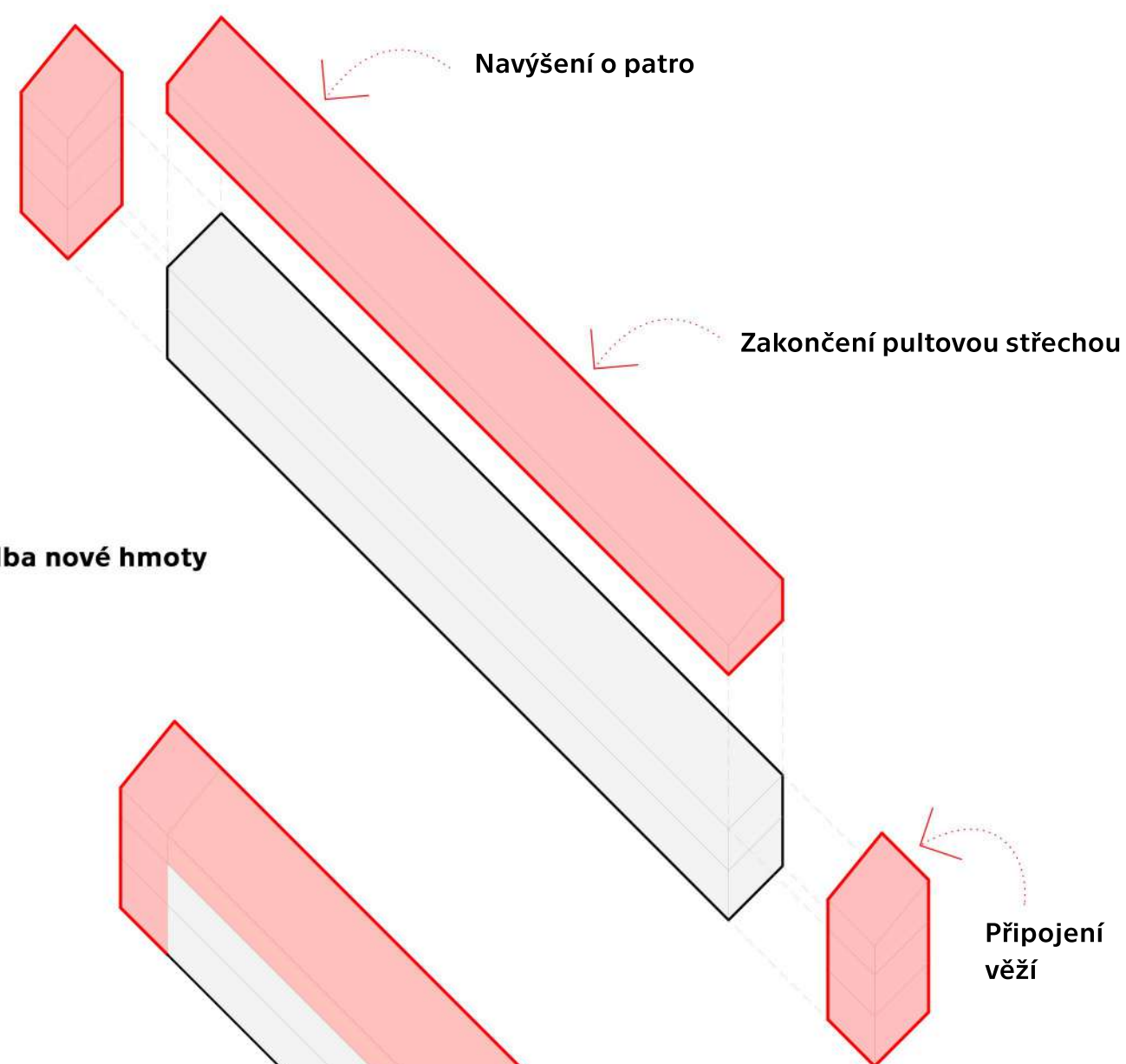

Vyčištění hlavní hmoty a rušivé prvky

Zachování hmoty samotné budovy, která se v průběhu let měnila, ale udává tvar celému objektu. Ubourání bočních přístaveb a schodišťových rizalitů, které boční fasády zaslepují.

Skladba nové hmoty

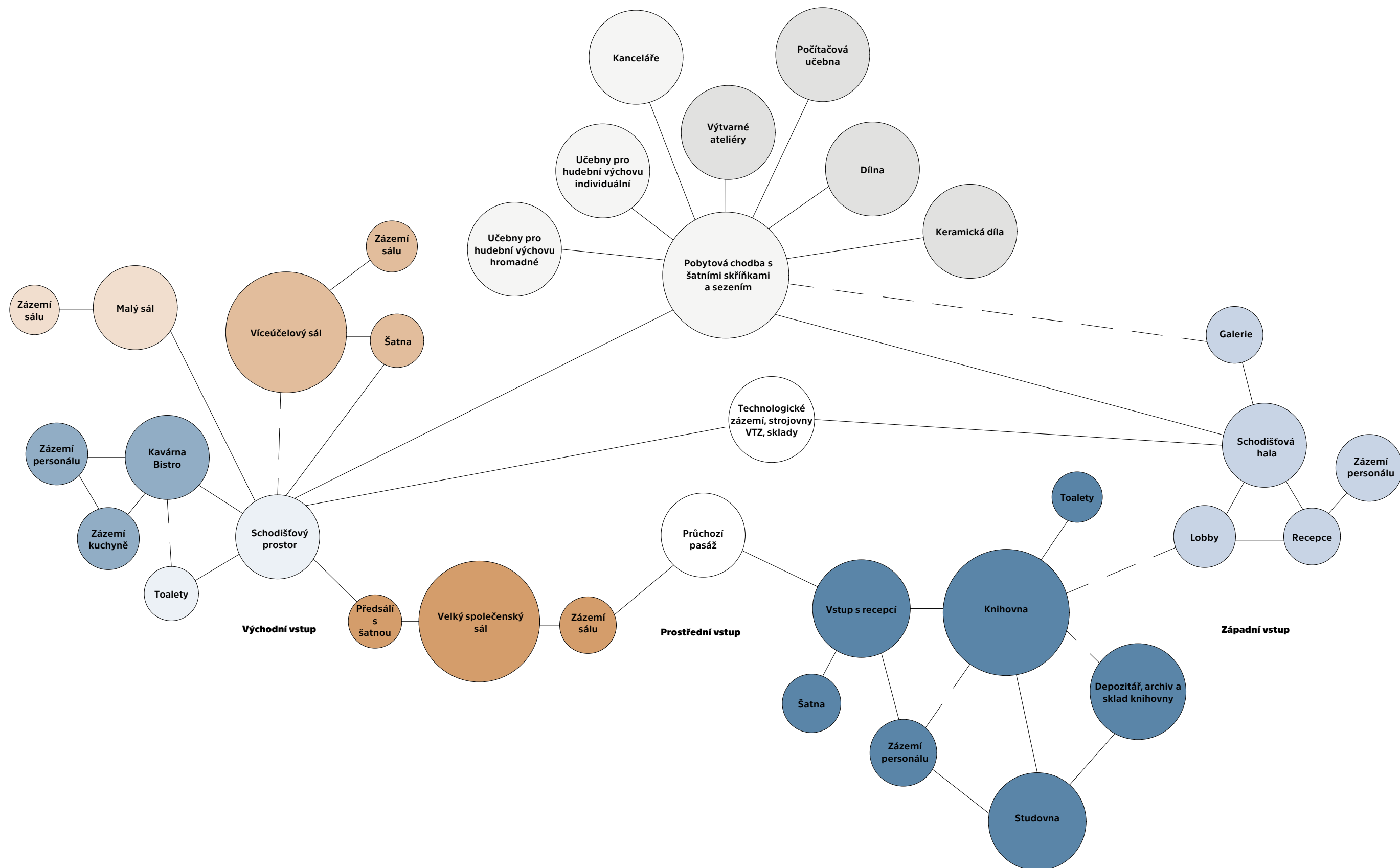
Nová hmota

Kolem původní stavby vzniká nová hmota, která ji obepíná a slednocuje do celistvého architektonického výrazu

B Návrhová část

07__Bilance návrhu a provozní schéma

Provozní schéma

Bilance návrhu

Zájmově umělecké centrum

Společenský sál	129,3 m²
- předsálí	29,5 m²
- zázemí pro účinkující + sklad	34,8 m²
Víceúčelový sál	141 m²
- šatny	25,9 m²
- sklad	33 m²
Malý sál 2x	175 m²
- předsálí	
- čajová kuchyňka 1x	
- toalety 1x	
Hudební učebny	
- velké 2x	132 m²
- malé 4x	52 m²
Výtvarné učebny 3x	195 m²
Keramická dílna	
- umývarny	85,39 m²
- sklad s pecemi	15,4 m²
Dílna	35,4 m²
Počítačová učebna	31,6 m²
Zázemí zaměstnanců	
- kanceláře 2x	53 m²
- kabinety 3x	39 m²
- toalety 3x	
- čajová kuchyňka 3x	
Schodišťový prostor	95,83 m²
Schodišťová hala s galerií	185 m²
Chodba	177 m²
Toalety	
-toalety muži : 5x wc, 9x pisoár	
2x invalidní	
- toalety ženy: 9x wc, 3x invalida	

Zázemí provozu

- technnnické místnosti	64 m²
- úklidové místnosti 3x	
- sklady	16,6 m²

Knihovna

Vstup s recepcí	23,1 m²
Hlavní prostor	244 m²
Studovna	114,5m²
Depozitář	34,4 m²
Šatna	9,5 m²

Toalety

-toalety muži : 1x wc, 2x pisoár	
1x invalidní	
- toalety ženy: 2x wc, 1x invalida	

Zázemí zaměstnanců

- kancelář	37,7 m²
- šatna	4,8 m²
- toalety 2x	
- čajová kuchyňka 2x	
- denní místnost	

Zázemí provozu

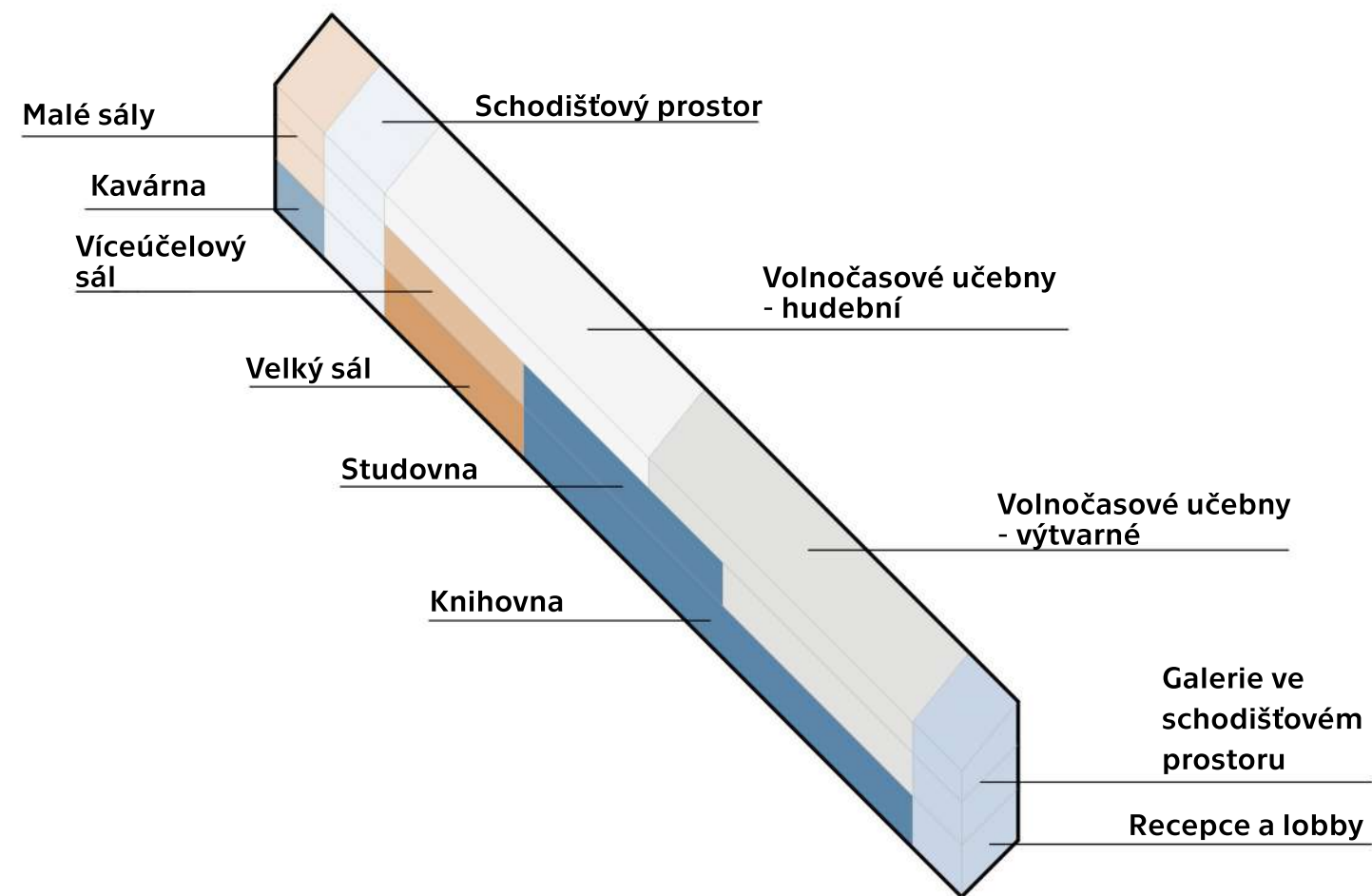
- úklidová místnost	
---------------------	--

Kavárna

Hlavní prostor	88,1 m²
Zázemí kuchyně	25,3 m²
- přípravná jídla	
- sklad potravin	
- úklidová místnost 1x	

Zázemí zaměstnanců

- šatna	16,9 m²
- toaleta 1x	
- úklidová místnost 1x	

B Návrhová část

07__Bourané X navrhované

Bourané prvky

Kasárna císaře Ferdinanda jsou situována na západním okraji městské části Karlín, která je součástí památkové zóny. Monumentální stavba kasáren výrazně dominuje svému okolí a zásadně určuje rozsah klasicistního bloku, jehož je součástí. Masivnost architektury ještě více umocňuje fortifikační ráz jejích fasád. Stavba je zachovaná v originální dispozici a s řadou původních architektonických prvků. Dvorní objekt ve vnitrobloku Kasáren Karlín je součástí areálu, který je chráněn od roku 1958 jako kulturní památka.

V minulosti sloužil dvorní objekt pro armádní posádku mužstva. Byly zde garáže a konírna, prádelna, kuchyně, zimní bazén a augmentační sklad. Objekt později přestal sloužit svému původnímu účelu a až v nedávné době se opět začal používat. Nabízel veřejnosti prostory kaváren, sálů a galérie. V současné době je celý areál pro veřejnost uzavřen. Objekt je definován několika stavebními etapami a adaptacemi, které mají zásadní vliv na jeho současnou podobu. Obecně lze říct, že objekt se nachází v dobrém stavu, a proto se míra zásahů snaží zachovat nebo zdůraznit hodnoty stávajícího objektu.

Za hodnotnou považuji hmotu samotné budovy, která se v průběhu let měnila, ale udává tvar celému objektu. Naopak nízké boční přístavby dodatečně vybudované v minulém století vnímám jako rušivé prvky, které k hlavní hmotě přirostly a ve svém návrhu je odstraňuji. Stejně jako schodišťové rizality, které jsou přisazeny k fasádám a zaslepují tak pohledovou stranu směrem k zadním vjezdům do areálu, jako potenciálním vstupům pro veřejnost.

Zachovávám veškeré nosné prvky, s výjimkou probourání prostupů pro nové otvory. Stávající rozpříčkování prostor bude nahrazeno novým, odpovídajícím příslušnému provozu. Dále mezi bourané prvky řadím i sociální zázemí, které upravuji tak, aby vyhovovalo současným požadavkům na komfort, ale z hlediska uspořádání v prostoru zachovávám podobnou pozici jako u stávajícího z důvodu napojení na stávající kanalizační stoku.

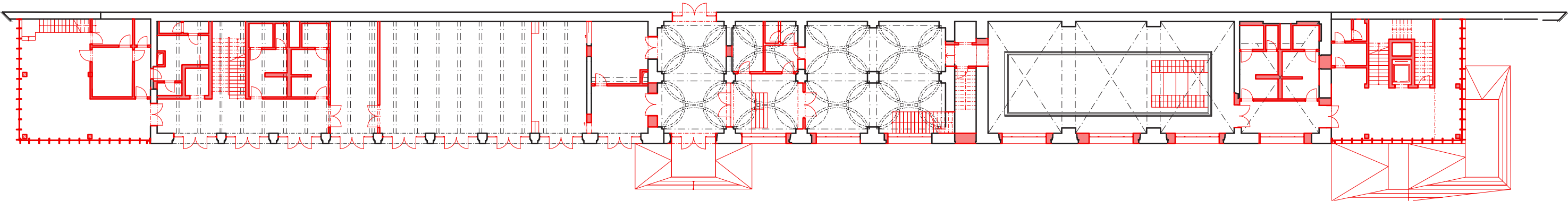
Mezi další zachované elementy patří i výšková rozdílnost podlah, který ve svém návrhu z větší části respektuji, místy rozdíl vyrovnávám a jinde využívám. Plochou střechu nad 2.NP bourám, jelikož je navržena se spádem pro odvod dešťové vody a bránila by tak využití následujícího přistavěného podlaží. Místo toho navrhuji strop, který se oproti původní výšce střechy sníží na komfortní světlou výšku. Hmota čelní fasády zůstává stejně vysoká, tudíž po snížení stropu vytváří nad úrovní 2.NP jakousi atiku. Ta má symbolizovat původní návrh vysoké atiky se strmou pultovou střechou, kterou na objekt navracím.

Klenby v západní části přízemí zachovávám a podporuji jejich odprezentování i zvenčí pomocí nově navržených větších oken, které nyní lépe vizuálně propojují interiér s exteriérem. Místnosti s klenbami byly schované za malými okny, z větší části i luxferovými, která pro tehdejší provoz byly dostačujícím prvkem osvětlení, ale pro nové využití by byla nevhodná. Dalším důvodem pro odstranění těchto oken je inspirace v opakování stejného prvku na fasádě. Tento jednotný rytmus oken odpovídá řešení hlavní budovy kasáren, která tak získává monumentální výraz.

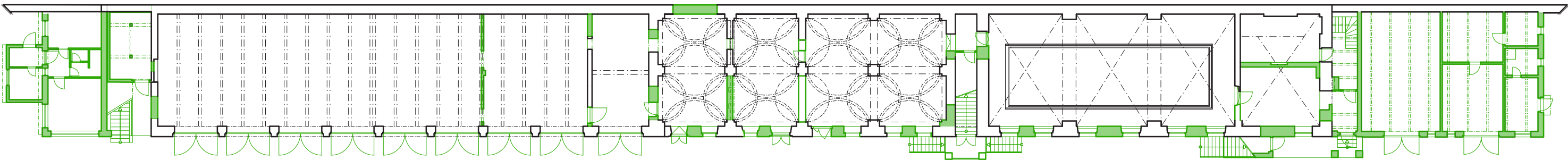
Vzorový typ pro okna a dveře přízemí jsem našla v garážových vratech, ze kterých přejímám členění a zakulacení nadsvětlíku. Tento tvar otvorů má navodit spojení s hlavní budovou kasáren, jejíž plastické prvky na dvorní fasádě mají podobný tvar. Uspořádání otvorů bude stejně jako v původním návrhu respektovat dispozice prostorů. Materiálově budou slazena se stávajícími dřevěnými okny ve 2.NP lakoványi okrovou barvou, která jsou sdruženy do dvojic a nereagují na uspořádání 1.NP. Okna jsou po renovaci v důsledku povodně, která v roce 2002 zasáhla Prahu. Jako další hodnotné prvky vnímám bazén a štít s hodinami, které zachovávám. Povrchovou úpravu fasád, ač v nedávných letech prošly novodobou úpravou v podobě zateplení, neměním.

Bourané X Navrhované prvky - Půdorys 1.NP

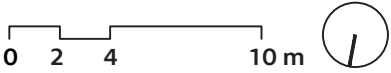
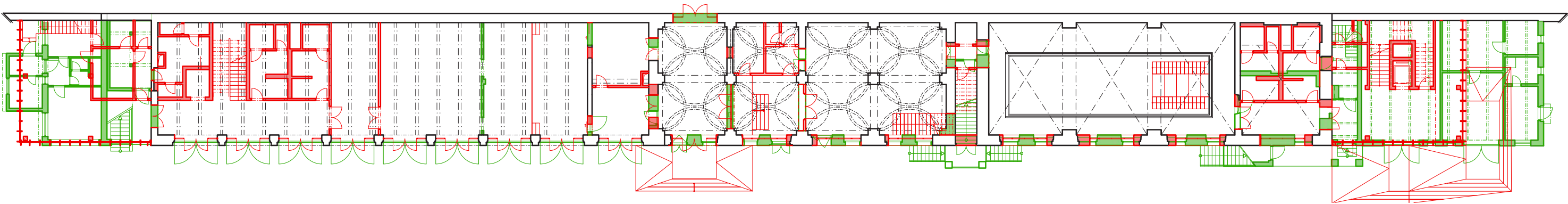
Navrhované prvky

Bourané prvky

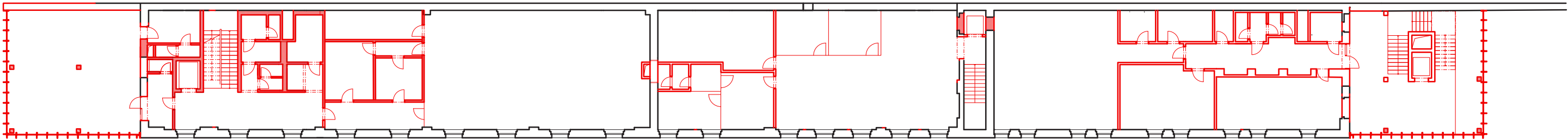

Koordinace

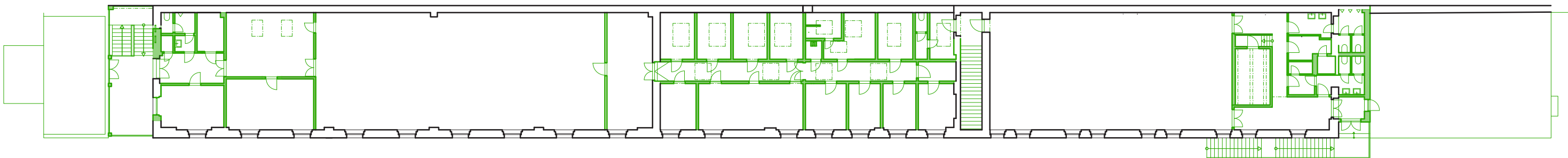

Bourané X Navrhované prvky - Půdorys 2.NP

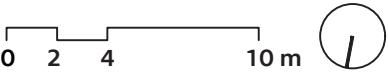
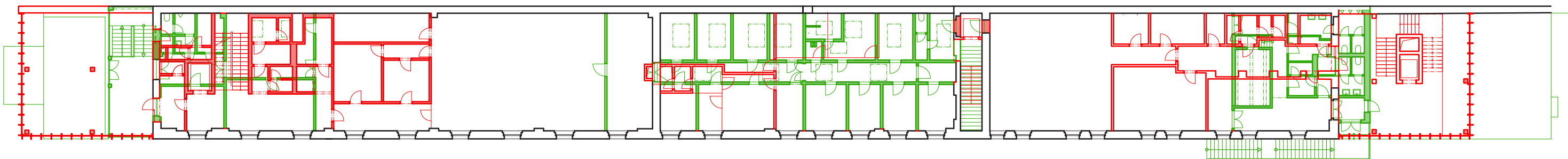
Navrhované prvky

Bourané prvky

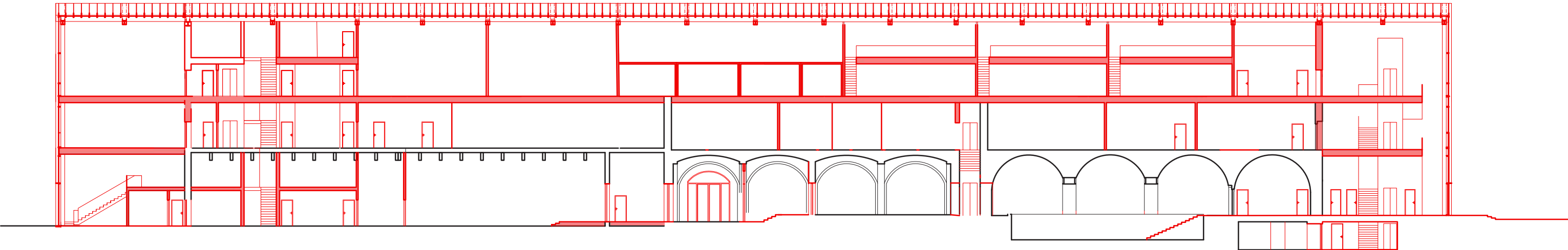

Koordinace

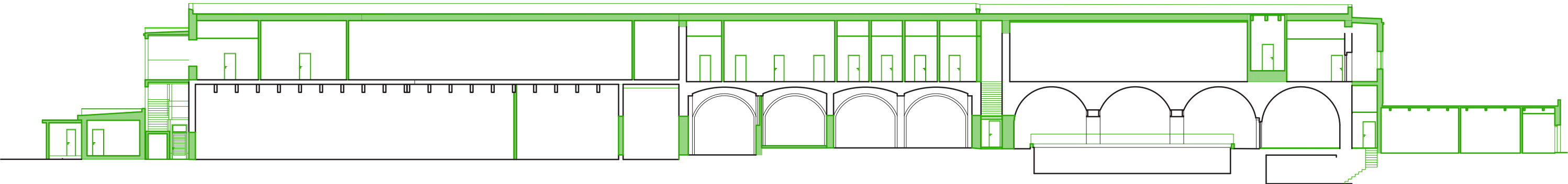

Bourané X Navrhované prvky - Podélný řez

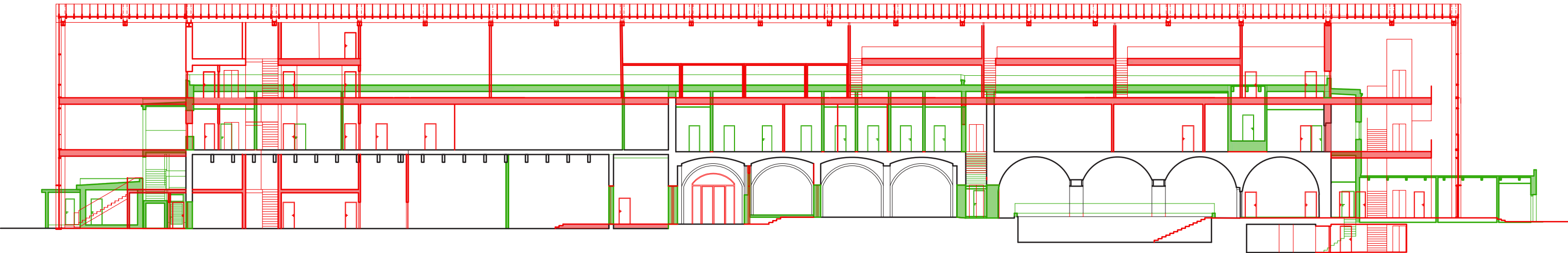
Navrhované prvky

Bourané prvky

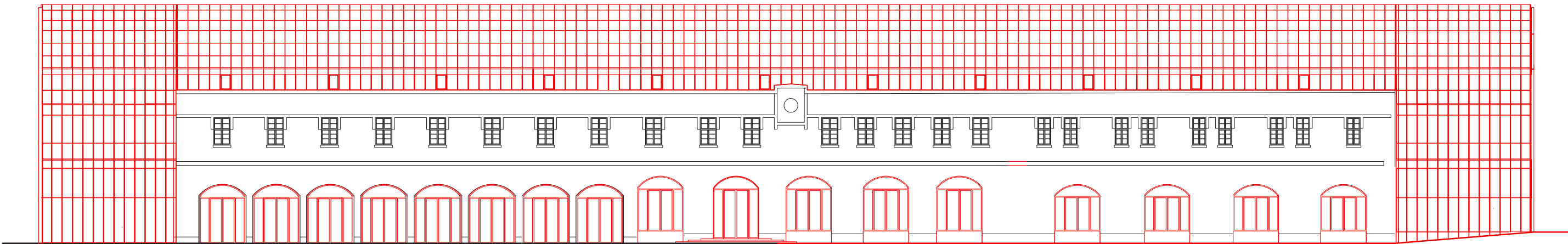
Koordiance

0 2 4 10 m

Bourané X Navrhované prvky - Čelní pohled

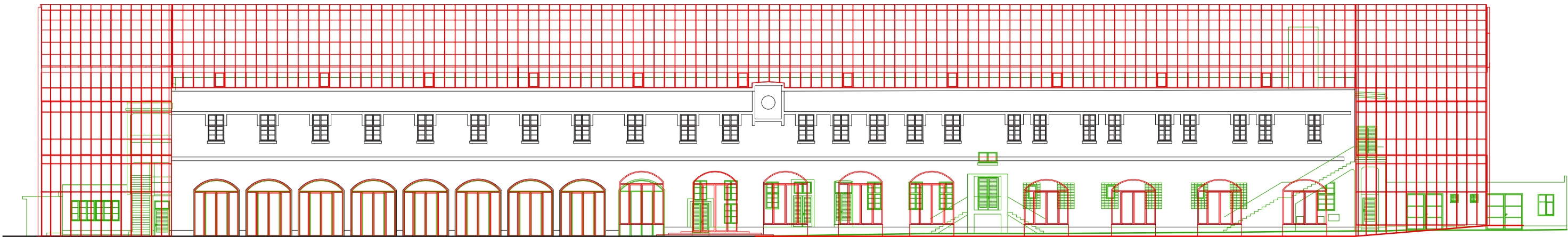
Navrhované prvky

Bourané prvky

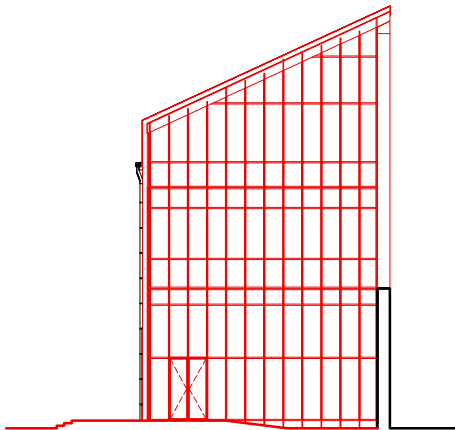
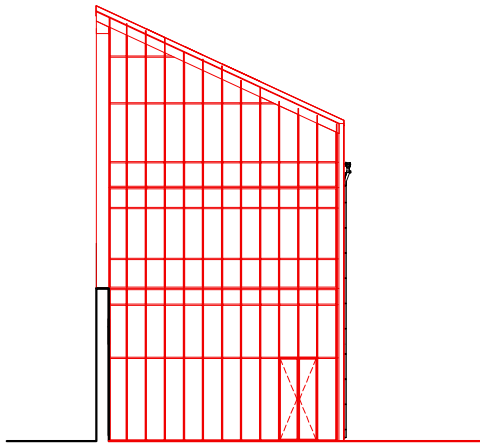
Koordiance

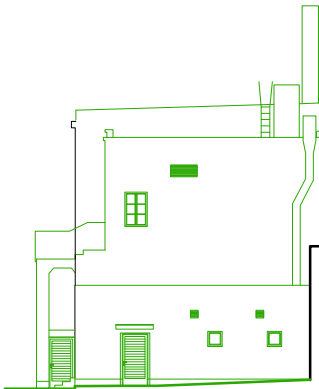
0 2 4 10 m

Bourané X Navrhované prvky - Východní a západní pohled

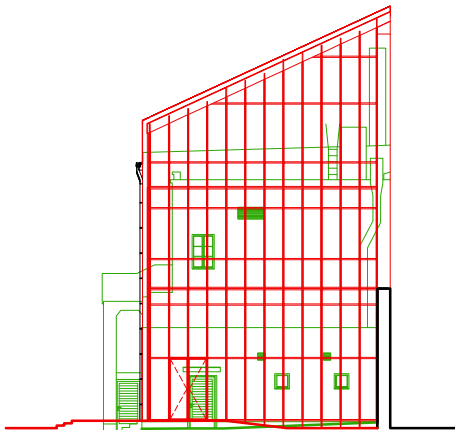
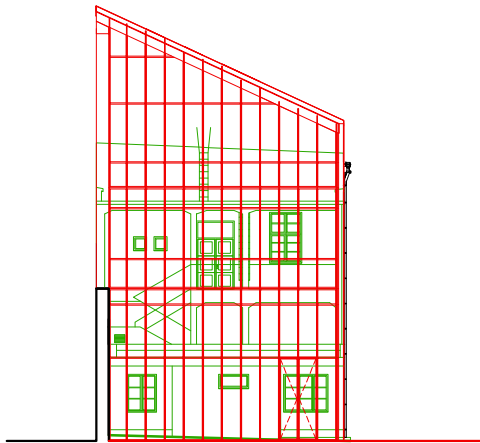
Navrhované prvky

Bourané prvky

Koordiance

0 2 4 10 m

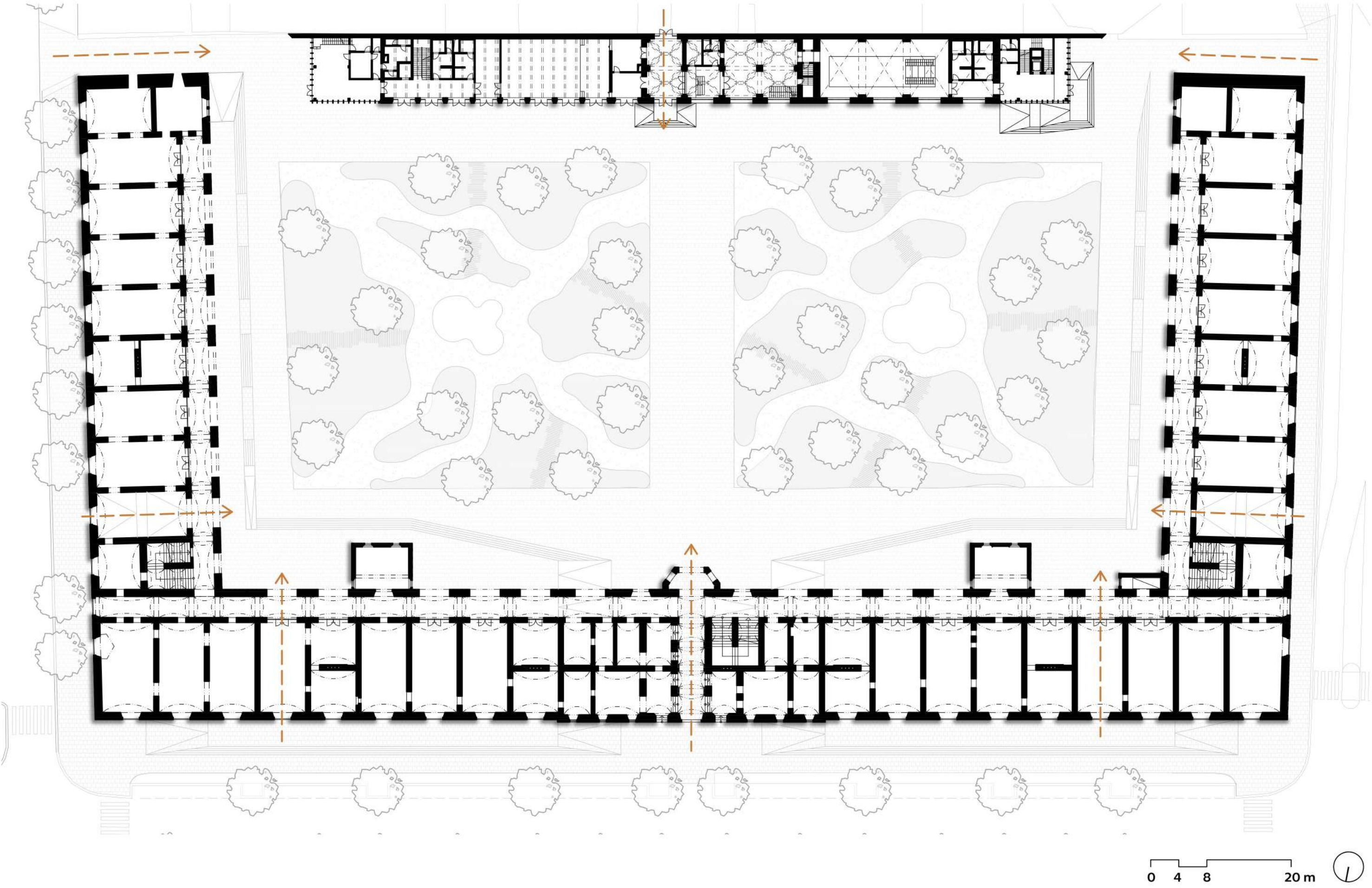
B Návrhová část

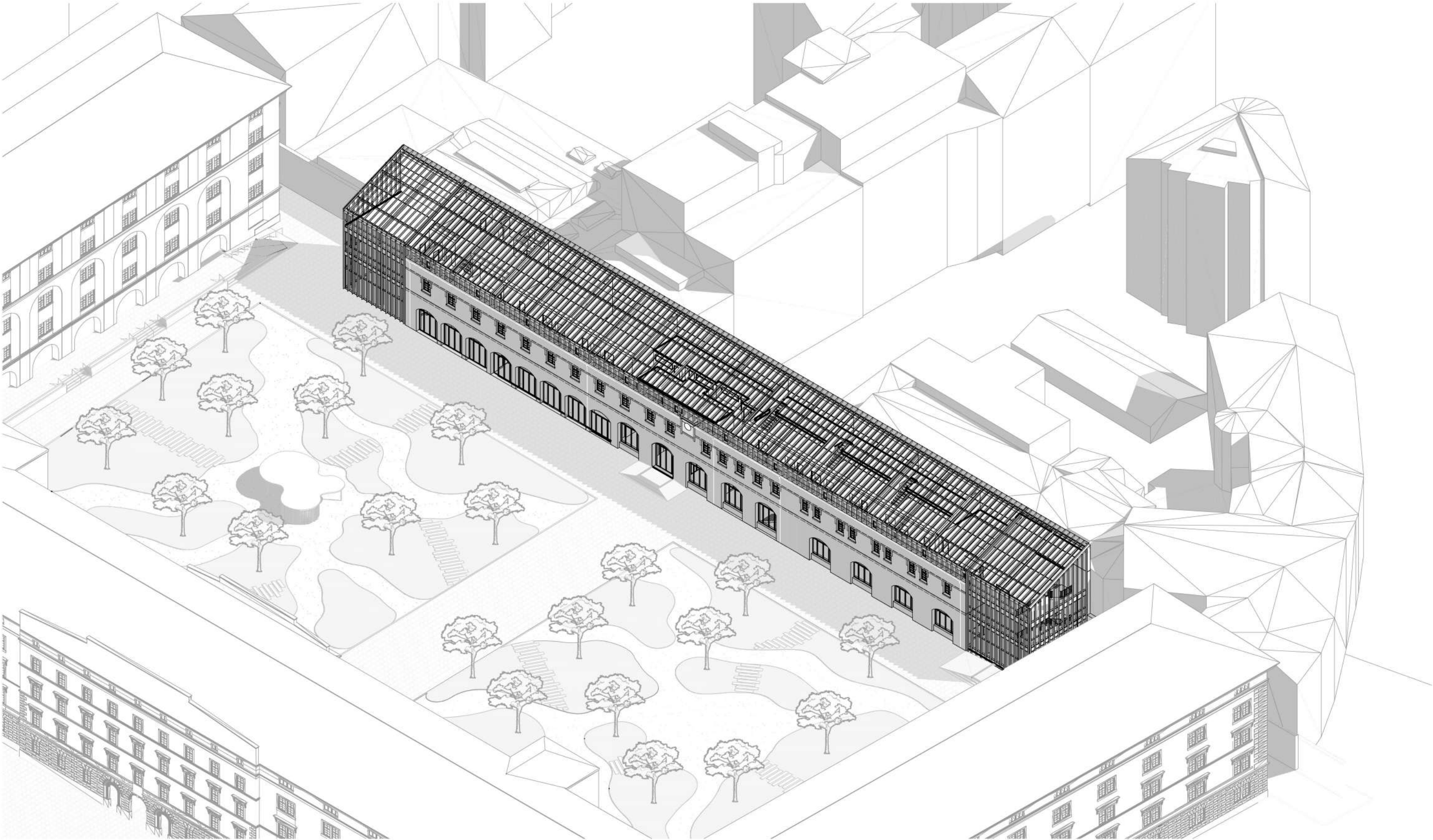
09__Návrh

0 20 40 100 m

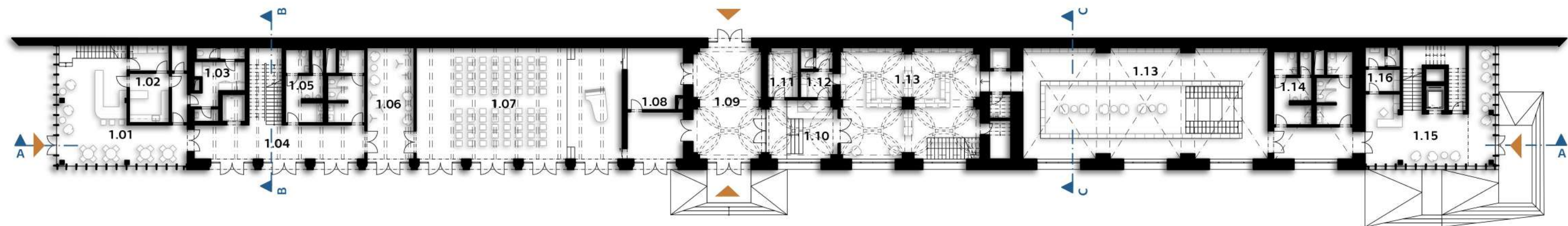

Půdorysy

1.NP

- 1.01 Kavárna
- 1.02 Zázemí kuchyně
- 1.03 Zázemí pro personál
- 1.04 Schodišťový prostor
- 1.05 Toalety
- 1.06 Předsálí
- 1.07 Společenský sál
- 1.08 Zázemí sálu
- 1.09 Průchozí pasáž
- 1.10 Vstup do knihovny s recepcí
- 1.11 Šatna
- 1.12 Zázemí recepcce
- 1.13 Knihovna
- 1.14 Toalety
- 1.15 Vstupní hala s recepcí a schodištěm
- 1.16 Zázemí recepcce

1.PP

- 1.01 Technická místnost
- 1.02 Sklad
- 1.03 Schodišťový prostor

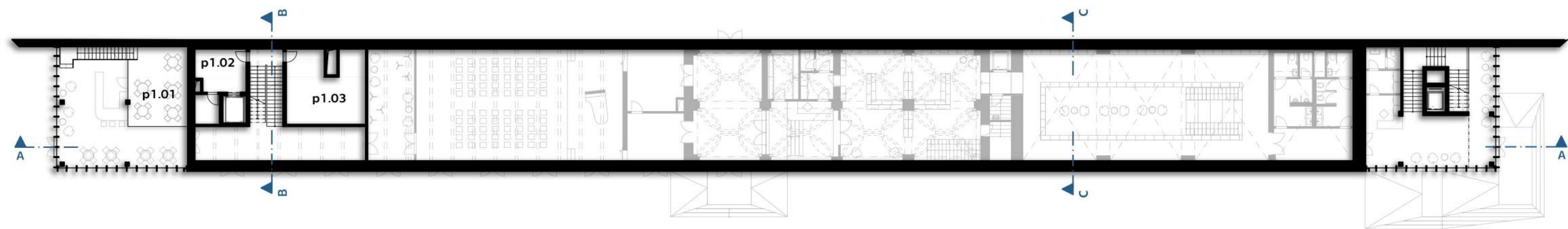
Půdorysy

2.NP

2.01 Malý sál	2.10 Studovna
2.02 Zázemí malého sálu	2.11 Keramická dílna
2.03 Schodišťový prostor	2.12 Zázemí keramické dílny
2.04 Toalety	2.13 Počítačová učebna
2.05 Šatny	2.14 Dílna
2.06 Sklad	2.15 Chodba se zapuštěným sezením a šatními skříňkami
2.07 Víceúčelový sál	2.16 Toalety
2.08 Zázemí personálu knihovny	2.17 Schodišťová hala s galerií
2.09 Depozitář	

Polopatro nad 1.NP

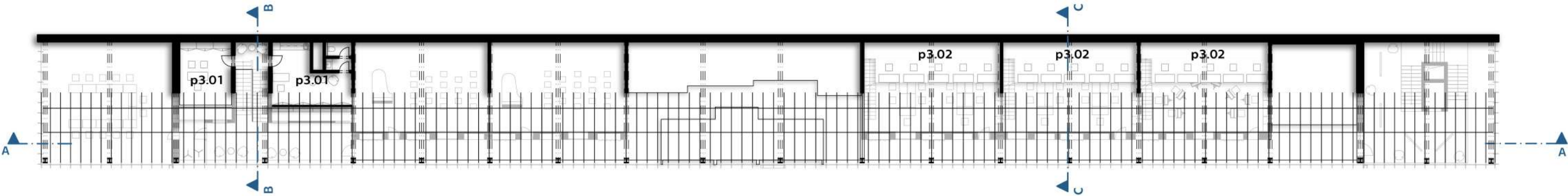

- p1.01 Sezení kavárny
p1.02 Sklad
p1.03 Technická místnost

Půdorysy

Polopatro nad 3.NP

p3.01 Kancelář se zázemím
p3.02 Patro výtvarných učeben

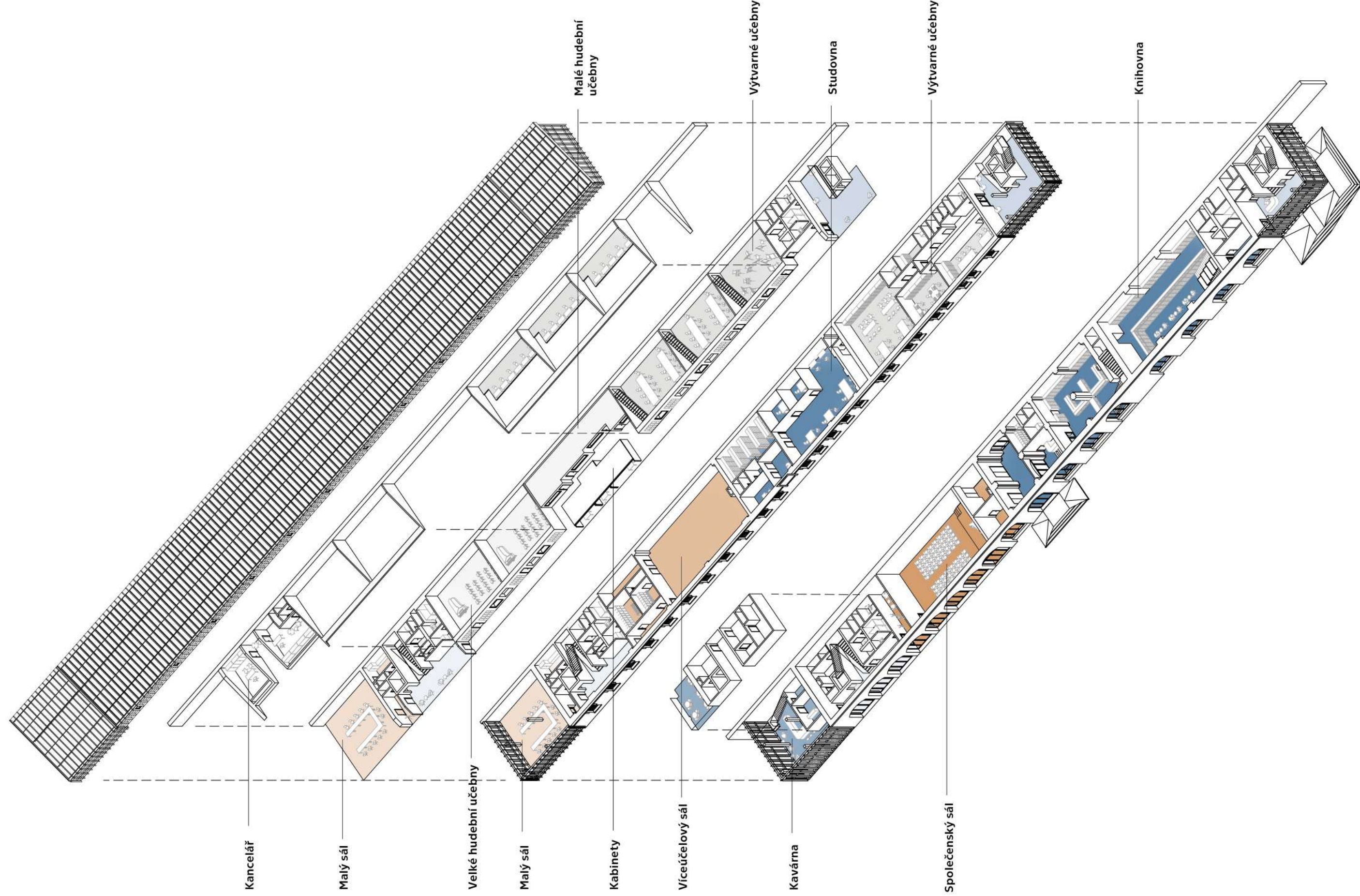
3.NP

3.01 Malý sál	3.09 Výtvarné učebny
3.02 Zázemí malého sálu	3.10 Toalety
3.03 Schodišťový prostor	3.11 Schodišťová hala s galerií
3.04 Toalety	
3.05 Velké hudební učebny	
3.06 Chodba se zapsaným sezením a šatními skříňkami	
3.07 Malé hudební učebny	
3.08 Kabinety	

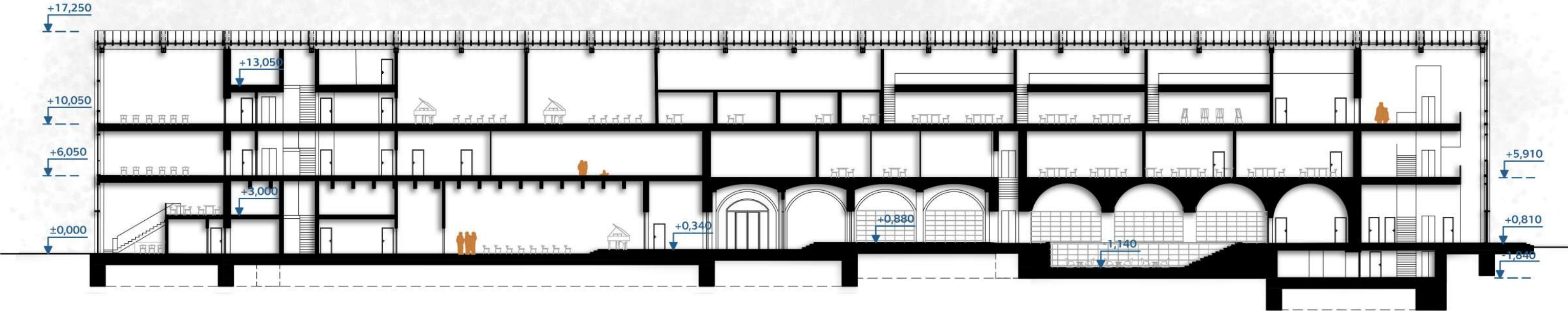
Rozložená axonometrie

Řezy

Řez A-A

Řez B-B

Řez C-C

Pohledy

Pohled severní

Pohled západní

Pohled východní

Galerie ve schodišťovém prostoru

Společenský sál

C Zdroje

Zdroje

Knižní:

JEHLÍK, Jan. Rukověť urbanismu. vyd. Ausdruck Books, 2018
ISBN 9788027049202
DUDÁK, Vladislav, RÝPAL, Vít. Praha mosty spojená. vyd. Cattacan, 2020
ISBN 9788088349204

Web:

Smíchov [online]. Wikipedie [vid. 23.11.2024]
Dostupné z <https://cs.wikipedia.org/wiki/Sm%C3%ADchov>
Smíchov [online]. Praha neznámá [vid. 23.11.2024]
Dostupné z <https://www.prahaneznamazna.cz/praha-5/smichov/>
Karlín [online]. Wikipedie [vid. 23.11.2024]
Dostupné z <https://cs.wikipedia.org/wiki/Karl%C3%ADn>
Karlín [online]. Praha neznámá [vid. 23.11.2024]
Dostupné z <https://www.prahaneznamazna.cz/praha-8/karlin/>
Vinohrady (Praha)[online]. Wikipedie [vid. 24.11.2024]
Dostupné z [https://cs.wikipedia.org/wiki/Vinohrady_\(Praha\)](https://cs.wikipedia.org/wiki/Vinohrady_(Praha))
Vinohrady [online]. Praha neznámá [vid. 24.11.2024]
Dostupné z <https://www.prahaneznamazna.cz/praha-2/vinohrady/>
Holešovice [online]. Wikipedie [vid. 9.12.2024]
Dostupné z <https://cs.wikipedia.org/wiki/Hole%C5%A1ovice>
Urbanisticko-architektonický vývoj Holešovic [online]. Wikipedie [vid. 9.12.2024]
Dostupné z https://cs.wikipedia.org/wiki/Urbanisticko-architektonick%C3%BD_v%C3%BDvoj_Hole%C5%A1ovic
Holešovice [online]. Praha neznámá [vid. 9.12.2024]
Dostupné z <https://www.prahaneznamazna.cz/praha-7/holesovice/>
Dejvice [online]. Wikipedie [vid. 9.12.2024]
Dostupné z <https://cs.wikipedia.org/wiki/Dejvice>
Dejvice [online]. Praha neznámá [vid. 9.12.2024]
Dostupné z <https://www.prahaneznamazna.cz/praha-6/dejvice/>
Eti centre des savoirs pour l'innovation a Saint-Etienne [online]. k-architectures [vid 28.3.2025]
Dostupné z: <https://www.k-architectures.com/projets/eti-centre-savoirs-innovation-saint-etienne/>

Obrázky:

Letecké mapové podklady, Mapy.cz [online]. Seznam.cz [vid. 5.11.2024]
Dostupné z <https://mapy.cz/letecka?x=14.3892711&y=50.0683111&z=11&ovl=1>
Smíchov city [online]. Strana zelených [vid. 2.12.2024]
Dostupné z <https://praha5.zeleni.cz/smichov-city/>
Regulační plány státní regulační komise 1920-1939 [online]. IPR Praha [vid. 2.12.2024]
Dostupné z <https://app.iprpraha.cz/apl/app/srk/>
Tenkrát na Smíchově [online]. Aktuálně.cz [vid. 26.11.2024]
Dostupné z <https://zpravy.aktualne.cz/regiony/praha/foto-tenkrat-na-smichove/r~8a335c54da7311ec9ae20cc47ab5f122/r~6da3c794da8d11ecbe29ac1f6b220ee8/>
Tenkrát v Karlíně [online]. Aktuálně.cz [vid. 26.11.2024]
Dostupné z <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/foto-tenkrat-v-karl%C3%ADn%C3%A9/r~9c059ebedfec11ec8b4e0cc47ab5f122/r~2faf71b6dff311ecbe29ac1f6b220ee8/>

Tenkrát na Vinohradech [online]. Aktuálně.cz [vid. 26.11.2024]
Dostupné z <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/foto-tenkrat-ve-vinohradech/r~141d5390e56c11ecbe29ac1f6b220ee8/r~8cfa93d0e57211ec82b7ac1f6b220ee8/>
Korunní [online]. Historická Praha [vid. 26.11.2024]
Dostupné z <https://www.historicka-praha.cz/korunni/>
Urbanisticko-architektonický vývoj Holešovic [online]. Wikipedie [vid. 26.11.2024]
Dostupné z https://cs.wikipedia.org/wiki/Urbanisticko-architektonick%C3%BD_v%C3%BDvoj_Hole%C5%A1ovic
Holešovice 1928, Stará Praha- historické foto [online]. Caravanclub.name [vid. 26.11.2024]
Dostupné z https://caravanclub.name/media_2016/aa008_stara-praha/index.html
Tenkrát v Dejvicích [online]. Aktuálně.cz [vid. 26.11.2024]
Dostupné z <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/foto-tenkrat-v-dejvicich/r~def33ef8eaf411ec8d680cc47ab5f122/>
Jinonický dvůr [online]. Credits real estate [vid. 19.11.2024]
Dostupné z <https://www.creditsre.cz/projekty/jinonicky-dvur>
Justiční palác, Praha- Smíchov [online]. Wikimedia Commons [vid. 30.10.2024]
Dostupné z https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Justi%C4%8Dn%C3%AD_pal%C3%A1c_Praha_Sm%C3%ADchov.jpg
Université de droit Paris I [online]. ChartierDalix, architecture & paysage [vid. 30.10.2024]
Dostupné z <https://www.chartier-dalix.com/fr/projets/universite-droit-caserne-lourcine-paris-13>
Mensa von Schneider Schumacher in Frankfurt [online]. BauNetz.de [vid. 30.10.2024]
Dostupné z https://www.baunetz.de/meldungen/Meldungen-Mensa_von_Schneider_Schumacher_in_Frankfurt_2462839.html
Amos Rex, JKMM Architects [online]. ArchDaily [vid. 30.10.2024]
Dostupné z <https://www.archdaily.com/900928/amos-rex-jkmm-architects>
Joanneumsviertel, A Striking Cultural Center [online] Archeyes [vid. 30.10.2024]
Dostupné z <https://archeyes.com/joanneumsviertel-nieto-sobejano/>
Hydropolis [online] Hydropolis.cz [vid. 30.10.2024]
Dostupné z <https://hydropolis.cz/>
Street view [online] Mapy Google [vid. 30.10.2024]
Dostupné z https://www.google.com/maps/@50.0784656,14.4050422,571m/data=!3m1!1e3?entry=ttu&g_ep=EgoyMDI0MTIxMS4wKXMDSoASAFQAw%3D%3D
i maestri del paesaggio [online] Landscape Festival [vid. 30.10.2024]
Dostupné z <https://www.landscapefestival.it/>
Eti centre des savoirs pour l'innovation a Saint-Etienne [online]. k-architectures [vid 28.3.2025]
Dostupné z: <https://www.k-architectures.com/projets/eti-centre-savoirs-innovation-saint-etienne/>
BÁRTOVÁ, Martina. SHP_ Dvorní budova bývalých Kasáren [online] soubor PDF [vid. 6.3.2025]
poskytnuto jako součást vstupních podkladů
Soubory:
BÁRTOVÁ, Martina. SHP_ Dvorní budova bývalých Kasáren [online] soubor PDF [vid. 6.3.2025]
poskytnuto jako součást vstupních podkladů

D Dokladová část

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury

Zadání diplomové práce

Mgr. program navazující

jméno a příjmení: Zita Bicencová

datum narození: 19.1.2000

akademický rok / semestr: 2024/25 /LS

studijní program: Architektura a urbanismus

ústav: Ústav navrhování III, 15 129

vedoucí diplomové práce: doc. Ing. arch. Marek Tichý

téma diplomové práce:

viz přihláška na DP

zadání diplomové práce: Zájmově umělecké centrum a městská knihovna

1/ popis zadání projektu a očekávaného cíle řešení

Úkolem je vypracovat návrh konverze objektu definovaného více stavebními etapami, zhodnotit jeho hodnotu, stav a potenciál historické architektury, ty adekvátně využít pro definovaný stavební program. Demolice částí objektu je třeba odpovídajícím způsobem odůvodnit, kromě stávajícího objemu je možné uvažovat o doplnění současné vrstvy. Součástí zadání je vztah k prostoru vnitrobloku kasáren Karlín, který se má, stejně jako navrhovaný objekt stát prostorem pro město, jeho úprava a úvaha o energeticky úsporném provozu. Vazby řešeného části a domu na konverzi vlastního objektu kasáren jsou součástí vstupních podkladů práce a vychází z aktuální představy města o provozu areálu.

2/

Pro AU/ součástí zadání bude jasné a konkrétně specifikovaný stavební program

Pro D/ součástí zadání budou jasné a konkrétně specifikované jednotlivé fáze projektu, které jsou nezbytnou součástí řešení

- prostory pro volnočasové aktivity zaměřené na uměleckou tvorbu, části určené pro prezentaci veřejnosti, drobný restaurační program, související provozní a sociální zázemí
- pobočka městské knihovny Karlín

3/ popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítka zpracování

Portfolio a plakát v rozsahu požadavků FA ČVUT (pozn. přesná skladba a měřítka výkresů budou určena v průběhu práce)

4/ seznam dalších dohodnutých částí projektu (model)

Fyzický model (pozn. měřítko bude upřesněno v průběhu práce)

12.2.2025 Bicencová
Datum a podpis studenta

12.2.2025 M. Tichý
Datum a podpis vedoucího DP

Datum a podpis děkana FA ČVUT

registrováno studijním oddělením dne

12.2.2025
Tichý

12.2.2025
L. L. L.

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE FAKULTA ARCHITEKTURY

AUTOR, DIPLOMANT: Zita Bicencová

AR 2024/2025, LS

NÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE:

(ČJ) KONVERZE HISTORICKÉHO OBJEKTU VE VNITROBLOKU KASÁREN KARLÍN

(AJ) CONVERSION OF A HISTORIC BUILDING IN THE COURTYARD OF KARLÍN BARRACKS

JAZYK PRÁCE: ČESKY

Vedoucí práce:	doc. Ing. arch. Marek Tichý	Ústav: 15129/ Ústav navrhování III
Oponent práce:	Ing. arch. Ondřej Ševců	
Klíčová slova (česká):	Konverze, historická budova, vnitroblok, Kasárna Karlín	
Anotace (česká):	Diplomová práce volně navazuje na předdiplomní seminář zpracovaný v ateliéru Tichý, v rámci kterého jsem se věnovala mapování charakteru a měřítka blokové zástavby. Během tohoto průzkumu jsem identifikovala určité anomálie ve struktuře města – jednou z nich jsou Kasárna Karlín, jejichž část se stala předmětem mé diplomové práce. Téma diplomové práce se zaměřuje na konverzi historického objektu ve vnitrobloku na zájmově-umělecké centrum. Mým cílem bylo navrhnout takové řešení, které bude citlivě reagovat na historickou hodnotu stavby, zároveň však nabídne funkční provozní uspořádání a jasné odůvodnění navržených zásahů. Součástí návrhu je také úvaha nad využitím prostoru vnitrobloku (dvoru).	
Anotace (anglická):	The diploma thesis is a loose continuation of the pre-diploma seminar prepared in the Tichý studio, in which I focused on mapping the character and scale of block development. During this research I identified certain anomalies in the structure of the city - one of them being the Karlín Barracks, part of which became the subject of my thesis. The theme of the thesis is the conversion of a historic building in the courtyard into an arts and entertainment centre. My aim was to propose a solution that would be sensitive to the historical value of the building, but at the same time offer a functional operational arrangement and a clear justification for the proposed interventions. The design also includes consideration of the use of the courtyard space.	

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou práci vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“

V Praze dne
19.05.2025

podpis autora-diplomanta

Bicencová

Tento dokument je nedílnou a povinnou součástí diplomové práce / portfolia a CD.

V závěru bych ráda poděkovala doc. Ing. arch. Marku Tichému
za odborné vedení v průběhu semestru a za poskytnuté
konzultace při zpracování diplomního projektu.

